

Vilniaus Gedimino technikos universitete vyko Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dienos minėjimas, į kurį atvyko ir LR Seimo Pirmininkas Vydas Gedvilas

Kovo 11-oji VGTU: priminti fenomenalūs Lietuvos istorijos faktai ir kvietimai vienytis

Edita Jučiūtė

Kovo 8 d. Vilniaus Gedimino technikos universitete vyko Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dienos minėjimas. Į iškilmingą Kovo 11-osios minėjimą atvyko ir LR Seimo Pirmininkas Vydas Gedvilas.

„Džiaugiuosi, kad mes, lietuviai, kuriame savo istoriją, kad visi universitetai, visa švietimo bendruomenė, visos savivaldybės paminė šią garbingą datą, Kovo 11-ąją. Taip pat noriu pasidžiaugti, kad šia proga turiu galimybę dalyvauti būtent Vilniaus Gedimino technikos universitete – vienoje iš geriausių Lietuvos aukštųjų mokyklų, galinčia didžiuotis savo tradicijomis, gabiais dėstytojais ir mokslo produkcija. Turite daug puikių dėstytojų ir gabių studentų. Vilniaus Gedimino technikos universitetas labai reikalingas Lietuvai. Lietuvoje viskas ateityje priklausys nuo to, kokie bus stiprūs universitetai, koks bus švietimas. Linkiu, kad būtumėme tokie vieningi, gerbtumėme vieni kitus taip, kaip gerbėme vieni kitus per tokias atmintinas dienas kaip Sausio 13-oji. Tokiomis dienomis lietuvių tauta tapdavo tokia vieninga... Linkiu jums geros kloties, ir toliau da-

rykime gerus darbus“, – sakė Seimo Pirmininkas Vydas Gedvilas.

Pagarbos linkėjo ir Vilniaus Gedimino technikos universiteto rektorius Alfonsas Daniūnas: „Sukurti įrenginį, parašyti prasmingą disertaciją ar būti pripažintam tarptautiniame kontekste pavyksta ir pavyks ne kiekvienam. Tačiau būti pagarbiam savo aplinkai, savo universitetui, savo kolegai būtina visiems. Tik iš to kuriamas tikrasis kapitalas ir tikroji žmogiškojo intelekto vertė. Būti intelektualiam, vadinas, būti oriam ir pagarbiam. Būti nuoširdžiai pagarbiam, vadinas, būti iš esmės laisvam“, – teigė Vilniaus Gedimino technikos universiteto rektorius.

Lietuvos universitetai, kaip priminė VGTU rektorius, visuomet buvo dvasingų ir talentingų žmonių darbo vieta. Ne tik darbo vieta, bet ir dvasinis centras. Ir nors keitėsi jame

[Nukelta į p. 2](#)

NAUJIENOS:

Įteikti mokslo
daktarų diplomai

» 2012 metų gruodžio ir 2013 metų sausio mėnesį Vilniaus Gedimino technikos universitete (VGTU) mokslo daktaro disertacijas sėkmingai apgynė ypač daug doktorantų – net 43.

Per šiuos du mėnesius apginti elektros ir elektronikos inžinerijos, statybos inžinerijos, transporto inžinerijos, aplinkos inžinerijos, informatikos inžinerijos, medžiagų inžinerijos, mechanikos inžinerijos, matavimų inžinerijos, matematikos, menotyros, ekonomikos mokslo kryp-

tyse parengti mokslo darbai. Daugiausia disertacijų apginta statybos inžinerijos mokslo kryptyje – 8, transporto inžinerijos mokslo kryptyje – 7, elektros ir elektronikos mokslo kryptyje – 6. Šiems naujiems mokslų daktarams 2013 m. vasario 19 d. Senato posėdyje iškilmingai įteikti daktaro diplomai. Džiugu pastebėti, kad daugiau kaip du trečdaliai šių mokslo daktarų – net 30 – jau papildė mūsų universiteto mokslininkų ir dėstytojų gretas.

NAUJIENOS:

Delegacija iš
Japonijos

» Vasario 20–21 d. Vilniaus Gedimino technikos universitete viešėjo Japonijos Jokohama City universiteto delegacija.

Miestų statybos katedros iniciatyva profesorius Masazumi Ao su 14 magistrantų grupe atvyko į VGTU analizuoti atliekų perdirbimo, „protingų miestų“ bei jų darnios plėtros temų.

Svečiai iš Japonijos klausėsi Vilniaus Gedimino technikos universiteto dėstytojų paskaitų bei patys pristatė parengtas prezentacijas.

Kovo 11-oji VGTU: priminti fenomenalūs Lietuvos istorijos faktai ir kvietimai vienytis

Atkelta iš p. 1

dėstytojų ir studentų kartos, pūtė atšaurūs istoriniai vėjai, grasino nuolatinės pertvarkos, jų paskirtis išliko ta pati – kurti nacionalinį produktą, saugoti valstybingumą ir mūsų identitetą.

„Kada mes jau į dulkes pavirsim, jei lietuviška kalba bus tvirta pastojus, jei per mūsų darbus Lietuvos dvasia atsikvošės – tasyk ir mums kapuose bus lengviau ir smagiau gyventi“, – VGTU rektorius iškilingame minėjime priminė lietuvių tautos laisvės skleidėjo ir puoselėtojo Jono Basanavičiaus žodžius, iškaltus ant paties Laisvės patriarcho kapo.

„Kaip išlaikyti tą bendruomeniškumą ir vienybės jausmą, kaip elgtis, kad atgavę laisvę neišsivaikščirotumėme skirtingais takais? Ką daryti, kad mūsų studentai neišvyktų į užsienį, o įsiklausytų į Lietuvos mokslininkų išmintį? Šiandien šie klausimai tampa patys svarbiausi, kai kuriais atvejais daug svarbes-

ni net už nuveiktus konkrečius darbus. Ir šiuos klausimus turi spręsti kiekvienas bendruomenės narys. Mūsų istorija rodo, kad lietuvių tauta susikoncentruodavo ir susivienydavo priespaudos metais. Tai – fenomenali savybė, kurią visais laikais sąmoningai kurstė mūsų inteligentai. Dabar turime išmokti gyventi Laisvėje. Šiandien mums labai reikia tikėjimo, kuris suteiktų jėgų tvirtai žengti į priekį ir įveikti mūsų laukiančius iššūkius. Mūsų darbai ir poelgiai teisiškai verti mūsų Laisvės“, – sakė VGTU rektorius Alfonsas Daniūnas.

Iškilingo Kovo 11-osios minėjimo proga dr. Algimantas Liekis skaitė pranešimą „Pamirštos Nepriklausomybės netekties pamokos“. Mokslo istorikas priminė dar vieną fenomenalų tautų istorijoje faktą – XX amžiuje lietuviai sugebėjo tris kartus atkurti savo valstybingumą ir nepriklausomybę. Nepriklausomybės

atkūrimą visada nulemdavo būtent nesavanaudiškos lietuvių inteligentijos pastangos. Esminė tautų istorijos pamoka, kaip teigė dr. Algimantas Liekis, yra ta, kad nesimokant iš praeities, deja, kartojamos senos klaidos. „Nepriklausomybė yra jaunas medis, todėl jį reikia nuolat prižiūrėti, kitaip jis nudžiūs“, – Lietuvos Prezidento Antano Smetonos žodžius perfrazavo Antanas Liekis, per ilgus lietuvių tautos istorijos tyrinėjimo metus įsitikinęs, kad tauta žlunga būtent tada, kai nyksta tautinė savimonė. Tuomet, pasak dr. Algimanto Liekio, padėti niekas negali. „Stipri tauta yra istorijos kūrėja, o ne tik jos stebėtoja“, – sakė pranešėjas, palinkėjęs ne tik lietuvių nacijai būti, bet ir kurti.

Koncertą universiteto bendruomenei ir svečiams surengė Lietuvos nacionalinės kultūros ir meno premijos laureatas M. K. Čiurlionio kvartetas.

Gerb. Algimantai Daniūnai,

Kovo 11-oji – pagarbą kėlianti, mūsų vienybę ir stiprybę simbolizuojanti diena.

Sveikinu Jus šios iškylsios valstybingumo atkūrimo šventės proga. Nepriklausomybė – tai ne tik laisvė, bet ir dora bei taurumas. Vertinkime ir saugokime šį išsipildžiusį visos Lietuvos troškimą – gyventi laisvai, gyventi saugiai ir jaustis oriai. Tad nuolat tvirtinkime ir palaikykime mūsų šimtmečio svajonę tikėjimu, susitelkimu, atsakingu ir sąžiningu darbu.

Tik bendrumo ir vienybės jausmu, tik pasitikėjimo vienas kito dvasia sukursime modernią, veržlią, savo nacionalinį tapatumą puoselėjančią valstybę, kurioje norėtų gyventi ir mūsų vaikai, ir vaikaičiai.

Tegul svaigus laisvės džiaugsmas lydi visus mūsų ateities darbus.

*Nuodėdžiai
Seimo Pirmininkas*

Algimantas Liekis

Vytautas Gedvilas

VGTU rektorius Alfonsas Daniūnas: „Tik iš pagarbos aplinkai ir universitetui kuriamas tikrasis kapitalas“

Kaip renginyje sakė pranešėjas, Lietuvos universitetai visada buvo ne tik išsilavinusių žmonių darbo vieta, bet ir laisvės idėjų saugykla

AGAI pristatytas treniruoklių kompleksas „Expert Simulator“ padės imituoti skrydžius esant pačioms įvairiausioms gamtos sąlygoms

AGAI pristatytas unikalus skrydžių valdymo treniruoklių kompleksas

Edita Jučiūtė

Kovo 5 d. VGTU A. Gustaičio aviacijos institute (AGAI) pristatytas įrengtas unikalus skrydžių valdymo treniruoklių kompleksas.

„Skrydžių valdymo treniruoklis unikalus tuo, kad tris atskiras skrydžių valdymo pakopas imituoja vienoje sistemoje. Jame įdiegta itin efektyvi programinė įranga, padėsianti studentams daug aiškiau suvokti skrydžių valdymo procesus. Tai itin didelė naujovė mūsų studijose, kadangi programinė treniruoklių įranga leidžia ypač tiksliai imituoti lėktuvo skrydį, netgi avarines situacijas bei lėktuvų užgrobimus.

Aerodromo skrydžių valdymo vizualizacijoje įdiegti skystųjų kristalų ekranai ir numatyta unikali galimybė programiškai keisti atskirų sistemoje veikiančių treniruoklių funkciją ir paskirti. Treniruoklis unikalus dar ir tuo, kad jame atkuriamas realus didžiausių Lietuvos oro uostų – Vilniaus, Kauno, Šiaulių ir Palangos – vaizdas.

Tai leis mums parengti specialistus realiomis jų būsimą darbo sąlygomis, – sakė VGTU A. Gustaičio aviacijos instituto direktorius prof. habil. dr. Jonas Stankūnas. – Treniruoklio ekrane studentai matys realų aerodromo vaizdą su visais jame judančiais lėktuvais, automobiliais, specialiaja technika, net žmonėmis ar paukščiais. Programinė įranga padės imituoti skrydžius esant pačioms įvairiausioms gamtos sąlygoms – lyjant, snigiant, tvyrant rūkui, esant perkūnijai ir tamsai. Tokios aukšto lygmens programinės įrangos dar niekur neteko matyti.

Modernios auditorijos įrengimą, kainavusį 3 mln. Lt, finansavo VĮ „Oro navigacija“ – vienintelė oro eismo paslaugų, ryšių, navigacijos ir stebėjimo paslaugų bei oro navigacijos informacijos paslaugų teikėja civilinės aviacijos reikmėms Lietuvos oro erdvėje. Įrangą sumontavo UAB „Firma NITA“ (Sankt Peterbur-

gas, Rusija), o šių metų sausį pradėta ir bandomoji treniruoklio eksploatacija. Ši moderni mokomoji įranga – dar vienas žingsnis, priartinantis VGTU AGAI prie esminio tikslo – tapti ES regioniniu aviacijos specialistų rengimo ir mokymo centru.

Renginyje taip pat aptarti VGTU AGAI aviacijos specialistų rengimo ir mokomosios bazės atnaujinimo klausimai. VGTU AGAI jau dirba dvidešimt metų ir per šį laiką parengė 1 294 aviacijos specialistus. Visoms reikalingoms veiklos sritims suteikti Civilinės aviacijos administracijos

sertifikatai. Organizuotos jungtinės studijų programos su Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademija. Nuo 2012 m. pradėtas studentų priėmimas į studijas anglų kalba.

„Užsienio universitetuose orlaivių piloto parengimo vidutinė kaina yra 2,35 karto didesnė nei VGTU AGAI, įskaitant papildomą tikslinį finansavimą“, – tvirtino AGAI direktorius.

Kaip teigė prof. habil. dr. Jonas Stankūnas, siekiama, kad kasmet būtų rengiama ne mažiau kaip 50 aviacijos specialistų Lietuvai ir 50 iš užsienio atvykusių studentų, o savo

kvalifikaciją tobulintų ne mažiau kaip 100 aviacijos specialistų.

Treniruoklių komplekso atidarymo renginyje dalyvavo Vyriausybės kancleris Alminas Mačiulis, VGTU rektorius Alfonsas Daniūnas, susisiekimo viceministras Alijandras Šliupas, Civilinės aviacijos administracijos direktorius Kęstutis Auryla, VĮ „Oro navigacija“ generalinis direktorius Algimantas Raščius, UAB „Firma NITA“ generalinis direktorius Olegas Zykovas, Karo akademijos, Valstybės sienos apsaugos, Karinių oro pajėgų atstovai.

Knygų mugėje VGTU leidyklos „Technika“ stende apsilankė ir LR Prezidentė Dalia Grybauskaitė

Naujausios technologijos keičia ne tik leidėjų, bet ir knygų autorių gyvenimą

Edita Jučiūtė

Vilniaus knygų mugę šiemet aplankė net 64 tūkstančiai lankytojų. Kaip skelbia mugės organizatoriai, tai didžiausias lankytojų skaičius per visą mugės gyvavimo laiką – 14 metų. VGTU leidykla „Technika“ šios rekordinės lankytojų skaičiumi mugės svečius šiemet sukvietė į švietėjišką misiją – diskusijų ciklą, supažindinusį su kasdieniais akademinės leidyklos veiklos procesais.

Informacijos apie elektronines knygas reikia ir studentui, ir dėstytojui

Kaip sako leidyklos „Technika“ direktorė Eleonora Dagienė, pasaulyje jau nebesvarstoma, ar elektroninė leidyba turi ateitį. Tai – vienareikšmiška. Kalbėdama apie akademinę leidyklą vaidmenį šiuolaikiniame mokslo pasaulyje, leidyklos direktorė patikina, kad šiandien šios leidyklos nėra nustumtos į informacinių technologijų užribę. Atvirkščiai, jos netgi tampa naujų technologijų įgyvendinimo. „Jau turime technologijas, leidžiančias skaičiuoti, kiek ir kokie mokslininkai ne tik atsisiuntė, bet ir perskaitė. Mokslininkui šiandien labai aktualu, kad jis būtų matomas ir kad jo publikacija rastų, kad ji cituotų, kad visi jo moksliniai tekstai būtų matomi čia ir dabar. Būtent todėl visame pasaulyje vis didesnę įtaką įgyja elektroniniai tekstai ir elektroninius mokslo žurnalus leidžiančios

platformos“, – teigia leidyklos „Technika“ direktorė.

Kaip pasakoja leidyklos direktorė, naujas technologijas reikia ne tik sekti, įdiegti, adaptuoti, bet ir išmokyti jomis naudotis kuo daugiau vartotojų. Būtent dėl to šiais metais leidykla mugės dalyvius sukvietė į diskusijų ciklą apie akademinę leidyklą darbą ir rengiasi švietėjiškam darbui pačiame universitete.

„Turime idėjų fakultetuose surengti susitikimus su dėstytojais, kuriuose ne tik pateiktume informacijos apie elektronines knygas ir jų galimybes, bet ir išklaustume jų naudojimosi tokiomis knygomis patirtį. Pirmo kurso studentai bibliotekoje privalomai klausia informacijos paieškos kursą, bet, kaip matome iš patirties, tam tikrų žinių trūksta ir dėstytojams. Padarę apklausą, sužinojome, kad studentai 80 proc. skaito tai, ką rekomenduoja dėstytojas. Jeigu dėstytojas nepasa-

ko, kad yra ir elektroninė knyga, tai dauguma studentų jos ir neskaitys. Mes orientuoti į jaunąjį skaitytoją, į studentą. Pažvelkite, universiteto koridoriuose visi studentai sėdi su nešiojamaisiais kompiuteriais... Mes, kaip techniškas universitetas, negalime stovėti vietoje. Kaip pasinaudoti visomis elektroninių knygų teikiama galimybėmis? Iš atsiliepimų matome, kad tai ne visada yra labai lengva. Yra autorių, kurie nori, kad jų padarytas darbas nebūtų lengvai kopijuojamas ir taip susirinktos geriausios jų idėjos. Todėl kuriamos sudėtingesnės technologijos, kurios kartais eiliniam vartotojui gali atrodyti kiek sunkokos“, – tvirtina Eleonora Dagienė.

IT naujovė pakeitė redaktorių ir mokslininkų gyvenimą

„Naujųjų poreikis yra dvasinė būsena, – šypsosi leidyklos direktorė. – Vienam naujovės priimtinos

ir septyniasdešimties, o kitam nepriimtinos ir trisdešimties.“ Viena iš daugiausiai mokslininkų bendruomenę išjudinusių leidyklos įdiegtų naujovių – neseniai įdiegta sistema „Open Conference Systems“, leidusi mokslo konferencijų straipsnių rinkinius publikuoti ne popieriniu, bet elektroniniu formatu. Tai, pasak leidyklos direktorės, ne tik apvertė leidyklų, redaktorių, bet ir pačių tekstų autorių gyvenimą.

„Mokslininkams, be abejo, reikės išmokyti naudotis šia sistema, kyla tam tikrų nesusipratimų, juk bet kuri naujovė turi būti prisijaukiama. Ši sistema turėtų padidinti pačių mokslininkų, fakultetų, katedrų ir viso universiteto populiarumą. Visos informacinės technologijos paprastai kainuoja labai daug. O tai yra atvirojo kodo programinė įranga, kai galima minimaliomis priemonėmis įdiegti itin pažangų dalyką. Tereikia patyrusio programuotojo, kuris padėtų tai įgyvendinti. Iš esmės buvome vieni pirmųjų, įdiegę „Open Conference Systems“ Lietuvoje. Šią sistemą pernai pradėjo naudoti Verslo vadybos fakultetas, vėliau prisijungė Statybos fakultetas. Šiemet visoms VGTU vykšančioms jaunųjų mokslininkų konferencijoms bus įdiegta ši inovatyvi sistema. Žinoma, naudojimas naujai įdiegtomis sistemomis sukelia laikinų nepatogumų, tačiau, mano nuomone, jau labai netolimoje ateityje, įsisavinus sistemas, darbas vyks sklandžiai ir daug patogiau. Pavyzdžiui, mokslininkas (konferencijos organizatorius, autorius ar recenzentas), išvažiavęs į stažuotę užsienyje, gali prisijungti prie sistemos ir matyti, kaip vyksta darbai. Tikiu, kad po poros metų, kai matysis visų konferencijų archyvai, istorija, konferencijų organizatoriai bus labai patenkinti“, – tikina Eleonora Dagienė.

Ir besikeičiant technologijoms leidyklos darbas išlieka svarbus

Besikeičiant technologijoms, keičiasi ir leidyklos darbo specifika. Kaip sako leidyklos direktorė, jau egzistuoja mitai ir apie taip neseniai gimusią elektroninę leidybą. Pavyzdžiui, autoriai kartais galvoja, kad elektroninę knygą galima išleisti per dvi dienas. Iš tiesų elektronei knygai skiriama tiek pat laiko, kaip ir popierinei. Redaktoriai ir maketuotojai dirba tokį pat atsakingą darbą kaip prie popierinių, taip ir prie elektroninių knygų.

„Suprantame studentus: jiems ir taip nėra lengva suvokti sudėtingus dalykus, dėstomus technikos universitete, o jei jie dar parašyti nesuprantamai... Mūsų leidykla labai stengiasi to išvengti, todėl knygų turinio redagavimas, tikslinimas, lietuviškos terminijos adaptavimas atima nemažai laiko. Ne visi mūsų autoriai rašo sklandžiai, bet net ir tie, kurie rašo sklandžiai, būna patenkinti atsakingu leidyklos darbuotojų darbu. Mūsų redaktorės – labai patyrusios, tačiau kartais nesuprاندamos rankraštyje dėstomo proceso esmės *pertvarko* jį pagal lietuvių kalbos taisykles ir autoriui aiškūs dėsniškai tampa nesuprantami... Tuomet prasideda ilgas bendravimas su tekstų autoriais ir tęsiasi tol, kol randamas abi puses tenkinantis sprendimas. Mums reikia autorių geranoriškumo, nes nė viena leidyklos redaktorė nenori sugadinti tekstų. Norėčiau pasakyti, kad vadovėliai skaito besimokantieji, todėl turi būti aišku ir ne specialistui. Kita vertus, leidykla už išleistus mokslinius tekstus prisiima didelę atsakomybę, yra tikrinama Valstybinės kalbos inspekcijos, kuri kartą per metus pasirinktinai peržiūri leidinius. Norime, kad leidykla turėtų gerą vardą ir publikuotų kokybiškus leidinius“, – sako leidyklos „Technika“ direktorė.

„Gedimino akis“: VGTU sukurtas prietaisas, per atstumą nustatantis žmogaus tapatybę

Ridas Viskauskas

Sausio pabaigoje Lietuvos visuomenės informavimo priemonės paskleidė intriguojančią žinią, jog VGTU Informacinių technologijų saugos mokslo laboratorijoje sukurtas prietaisas, per atstumą nustatantis judančio žmogaus tapatybę.

VGTU informatikos inžinerijos doktorantas, „Eureka“ projekto „Biometrija, identifikavimas ir technologinis saugumas elektroninių paslaugų versle“ koordinatorius Tomas Grigalis tuo metu buvo išvykęs į Italiją (Romoje vykusioje tarptautinėje interneto paieškos ir duomenų gavybės konferencijoje jis skaitė pranešimą), todėl smalsūs žurnalistai negalėjo deramai iškvosti, kokia šio projekto idėja, kaip konkrečiai prietaisas bus naudojamas praktikoje. Lakesnės vaizduotės žmonės galėjo pagalvoti, kad nuo vasario pradžios jų judėjimas viešojoje erdvėje jau ir stebimas... Todėl grįžusį į Vilnių jauną mokslininką Tomą Grigalį, kurio doktorantūros tema „Automatiškas struktūrizuotos informacijos išgavimas iš dalinai struktūrizuotų informacijos šaltinių internete“, paprašė pakomentuoti projekto eigą ir prietaiso veikimą, o kartu ir pasidalyti mintimis, kaip šiuolaikiniam žmogui nepasiklysti informacijos vandenynė.

Kokia šio tarptautinio projekto, kuris buvo vykdomas pustrėčių metu, priešistorija?

Projektui ir man lemtingi buvo 2010 metai. Tuo metu Vilniaus universiteto Komunikacijos fakultete baigiau tarptautinės komunikacijos magistrantūrą. Idėja stoti į doktorantūrą VGTU man pasiūlė Lukas Radvilavičius, tuo metu studijavęs šiame universitete ir vėliau apsigynęs doktorantūrą. Lukas supažindino su prof. habil. dr. Antanu Čeniu. Papasakojau jam, ką veikiu, kuo domiuosi, išsiaiškinau, kas vykdoma VGTU.

2010-aisiais buvo ruošiama projekto „Biometrija, identifikavimas ir technologinis saugumas elektroninių paslaugų versle“ paraiška. Pirmoji projekto koordinatorė buvo Eglė Radvilė Švedaitė, jos dėka pro-

jektas gavo finansavimą. Projektui vadovavo prof. habil. dr. Antanas Čenys. Projektas buvo pasiūlytas Mokslo, inovacijų ir technologijų agentūrai (MITA), tarpininkui tarp „Eureka“ ir VGTU. (MITA darbuotojai buvo draugiški, visada padėdavo spręsti iškilusias biurokratinės problemas, patarinėjo dėl dokumentų ruošimo.)

Laimėjome finansavimą. Darbus turėjome pradėti 2010-ųjų vasarą, bet šalį ištiko ekonominis sunkmetis ir projektas, kuriam buvo numatyta skirti apie 300 000 litų, neteko apytikriai trečdaliai lėšų. Nežinia dėl finansavimo tęsėsi gerus metus, o Eglė išėjo motinystės atostogų... Tuomet koordinuoti projektą buvo pasiūlyta man.

Iš pradžių projekte, kurį inspiravo praktiniai verslo poreikiai ir patirtis (Lukas Radvilavičius – UAB „nSoft“ direktorius), buvo koncentruojamasi į pirštų antspaudus ir akies rainelę, kurie padeda atpažinti asmens tapatybę. Sumažėjus projekto finansavimui, reikėjo idėją taikyti prie galimybių. Pasiūliau biometriją pakreipti tik į vieną sritį ir susitelkti į akių rainelės raštą, kuris yra puikus biometrijos duomuo, leidžiantis gerai identifiкуoti žmogų. Kilo mintis, kad įrenginys asmenį turėtų atpažinti per atstumą. Pradėjome galvoti ir planuoti darbus.

Kaip veikia šis prietaisas? Kokios jo pritaikymo kasdienybėje galimybės?

Vienas praktinių projekto įgyvendinimo aspektų yra įėjimo į objektus, kurių lankomumas ribotas, kontrolė ir saugumo užtikrinimas. Prieš tai registruojami asmenys, galintys laisvai patekti į objektą (nuskaitomas jų akių rainelės raštas). Kai duomenų bazėje yra duomenys,

VGTU mokslininkas Tomas Grigalis pasakoja, jog džiaugsma, kad veikia sukonstruotas įrenginys, lydi ir jaudulys dėl artėjančios robotų eros

jau galima vykdyti įėjimo kontrolę: žmogus eina link turniketo ar durų, nuotoliniu būdu (iki 5 m) nuskaitomas akių rainelės raštas, duomenys apdorojami, asmuo praleidžiamas arba ne.

Dabartiniai rinkoje paplitę prietaisai reikalauja, kad į objektą norintys patekti asmenys bendradarbiautų – pridėtų pirštą ar pažiūrėtų į objektyvą, pasilenktų, pabūtų nejudėdami kokias 3 sekundes... Kyla problemų, nes žmonės – skirtingo ūgio, kai kas gal juda neigaliųjų vežimėlyje (galima taikyti pakėlimo įrenginį, bet tada stabdomas žmonių srautas).

Mūsų prietaisas pats suranda žmogaus veidą ir nukreipia į jį didžiąją kamerą. Kol žmogus eina, nuolat daromos nuotraukos (17 kadrų per sekundę). Atrenkama geriausia nuotrauka, kuri išryškina akių rainelę, ir asmuo identifikuojamas.

Mūsų prietaisas pats suranda žmogaus veidą ir nukreipia į jį didžiąją kamerą. Kol žmogus eina, nuolat daromos nuotraukos (17 kadrų per sekundę). Atrenkama geriausia nuotrauka, kuri išryškina akių rainelę, ir asmuo identifiкуojamas.

Kitas prietaiso praktinis aspektas – masinių susibūrimų vietų stebėjimas saugumo prevencijos tikslu. Pavyzdžiui, piketo metu nutinka chuliganiškas išpuolis, sužalojami žmonės... Ieškomi kaltininkai. Paprasta policijos kamera filmuoja minią, žmonių siluetus, bet sunkiau fiksuoja veidus. Mūsų įrenginys galėtų stovėti, tarkime, ant namo stogo ir fiksuoti dideliu mas-

teliu pačius veidus. Įrenginys gali judėti įvairiomis kryptimis, aukštyn ir žemyn. Jei renginio metu pažeidimų neįvyko, duomenys ištrinami. Žinoma, nesinorėtų, kad prietaisas tarnautų kokiame autoritariniame režime, sekančiam visus... Bet vaizdo kameros mūsų kasdienybėje jau įprastos.

Pajuokausiu, kad žmogaus gyvenimas nuo gimimo iki mirties informacinėje visuomenėje yra tapęs nuolatine keliuone iš vienos duomenų bazės į kitą... Taip.

Kaip jūs, projekto dalyviai, vadinate šį įrenginį?

Nuotoliniu akių rainelės skenavimo prototipu, o juokaudami – „Gedimino akimi“.

Projekte dalyvavo ir partneriai iš Pietų Korėjos, Čekijos.

„Eureka“ skatina tarptautinį mokslininkų bendradarbiavimą, siekia, kad nauji produktai tenkintų ne tik vietinės reikmes. Pietų Korėja nepriklauso Europos Sąjungai, tačiau technologijų požiūriu yra pažengusi šalis. Jai ir dar kelioms šalims leidžiama dalyvauti ES projektuose. Mūsų projekte dalyvavo Pietų Korėjos kompanija „Richen Technology Hongkong Co., Ltd“, UAB „nSoft“ ir Čekijos įmonė „DevCom“. Profesorius Antanas Čenys Pietų Korėjoje susitiko su kolegomis, susipažino su jų tyrimais šia kryptimi, keitėsi informacija.

Pietų Korėjos mokslininkai dirbo su paprastesniu prietaisu, kuris skenuoja nejudančio asmens akių rainelę. Panašių įrenginių rinkoje yra. Čekų partneriai dirba saugumo užtikrinimo srityje. Juos domino prietaiso veikimas transporto prie-

monėje (kamera stebi, ar vairuotojas neužmiega kelionės metu). Taigi projekto dalyvių tikslai, veiklos sritys skyrėsi, bet vienijo objektas, buvo tyrinėjamas pats būdas – akių rainelės nuskaitymas. Buvo pasirašyta bendradarbiavimo sutartis, apžvelgti intelektualinės nuosavybės teisės reikalai (mūsų atveju, išradimas priklauso VGTU, o partneriai turi išskirtinę pirmumo teisę naudotis juo, kuriant toliau savo prototipus). UAB „nSoft“ teikė informaciją apie rinkos klientus, padėjo susigaudyti verslo poreikių ir techninės įrangos pasaulyje.

Kiek žmonių dirbo VGTU komandoje?

Nedaug. Aš, kaip tyrėjas ir koordinatorius, ir prof. habil. dr. Antanas Čenys, pagrindinis tyrėjas, kuris nagrinėjo ir kūrė pasiūlymus, patarinėjo, parinkdavo tyrimų kryptį, metodus ir motyvavo darbui. Darbuotojų skaičių riboja finansavimas.

Daug padėjo Informacinių technologijų saugos mokslo laboratorijos techninis asistentas Leonardas Marozas. Jis, būdamas geras programuotojas, daug patarė ir padėjo kuriant pirminę (BETA) versiją programinės įrangos, kuri valdė prototipą.

Norėčiau padėkoti savo seneliui Vytautui Bobinui, kuris padėjo pagaminti JAV paplitusios colinės sriegių matavimo sistemos varžtus. Jų prireikė montuojant amerikietiškas detales. Apvažiavau visą Vilnių, niekas neturėjo reikiamo diametro colinio sriegio varžtų. Taigi su seneliu pasidarėme patys...

Kokios prietaiso sudėtinės dalys?

Jį sudaro keturios pagrindinės dalys. Vertikaliai ir horizontaliai

Nukelta į p. 6

„Gedimino akis“: VGTU sukurtas prietaisas, per atstumą nustatantis žmogaus tapatybę

Atkelta iš p. 5

judantis mechanizmas leidžia nukreipti pagrindinę kamerą į pasirinktą tašką. Mechanizmas valdomas programine įranga. Kamera fiksuoja žmogaus akių rainelę. Objektivas leidžia sufokusuoti, priartinti akių rainelės rašto vaizdą. Svarbus elementas – infraraudonųjų spindulių šaltinis, kuris apšviečia žmogaus akių rainelę.

Fotografuojant reikia daugiau šviesos. Šviečiant paprastu šviesotuvu žmogus instinktyviai prisimerkia, todėl naudojamas infraraudonųjų spindulių filtras, uždėtas ant šviesos šaltinio. Filtras praleidžia tik infraraudonuosius spindulius. Akis į juos nereaguoja, bet kamera fiksuoja vaizdą. Tokiu būdu fotografuojama akies rainelė. Kitas elementas – plačiakampė kamera, kuri stebi aplinką ir ieško žmogaus veido. Jei būtų viena kamera, o žmogus staigiai pajudėtų, kamera „nežinotų“, kur jo ieškoti. Taigi antra kamera stebi žmogaus veido padėtį.

Kompiuterinė sistema analizuoja iš kameros gaunamus vaizdus, lygina juos su duomenų bazės informacija. Jei akių rainelės programa neatpažįsta, tokiam asmeniui neatidaromos, pavyzdžiui, durys.

Taigi projektas baigėsi, o kas toliau?

Prototipo sukūrimas – pirmas žingsnis, praktinis komercializavimas – antras. Veiklos nusimato daug, todėl įrenginys ir vadinamas prototipu, kuris leidžia pademonstruoti, kokia įmanoma technologija ir kaip ji veikia. Dabar reikia sukurti produkto išvaizdą (apipavidalinimą), dizainą. Įrenginį tektų pigiai gaminti, todėl privalu galvoti, kaip optimizuoti jo kainą. Rašysime paraišką dėl tolesnio projekto finansavimo, kad galėtume tęsti tyrimus, pritraukti daugiau įvairių specialistų. Kol kas prototipu gali naudotis mokslininkai, studentai. Viešojoje erdvėje tokia įrenginio išvaizda keltų nuostabą...

Kas Jums šiame projekte sukelė daugiausiai džiaugsmo ir malonumo?

Tai ne tik programa, matoma kompiuterio ekrane, o toks apčiuopiamas dalykas, kuris juda, suka... Kai pirmą kartą paleidome žmogaus veido atpažinimo algoritmą, įjungėme prietaisą, kilo keistas jausmas: vaikštau, o aparatas burzgia – bzzz... bzzz... – seka mano judėjimą. Prisiminiau filmus apie robotus kyborgus, kurie juda iš paskos... Džiaugsmą, kad veikia įrenginys, lydi jaudulys, jog artėja robotų era...

Jūsų doktorantūros tema – „Automatiškas struktūrizuotos informacijos išgavimas iš dalinai struktūrizuotų informacijos

šaltinių internete“. Kokias problemas sprendžiate?

Siekiu sukurti algoritmą-sistemą, kuri rinktų informaciją iš tinklapių ir struktūrizuotų ją. Kai vartotojas paprastose paieškos sistemose įveda teminį žodį, jam pasiūloma daugybė nuorodų. Kol kiekvieną atidara, patikrini, sugaišti daug laiko. Mokslininkai kalba apie „antros kartos“ paieškos sistemas, kurios sugebėtų iš karto pateikti ieškomą informaciją.

Pavyzdžiui, noriu „pirkti kompiuterį“ – ir paieškos sistemos pasiūlo ne nuorodas, o informaciją apie prekes. Taigi ieškau būdo, kaip iš puslapio ištraukti svarbią informaciją. Jei vartotojui reikia konkrečios prekės, ji turėtų akimirksniu pasiekti prekių sąrašas, informacija apie kainas, prekių išvaizdą (paveikslukai).

Kai pirmą kartą paleidome žmogaus veido atpažinimo algoritmą, įjungėme prietaisą, kilo keistas jausmas: vaikštau, o aparatas burzgia – bzzz... bzzz... – seka mano judėjimą. Prisiminiau filmus apie robotus kyborgus, kurie juda iš paskos...

Problema ta, kad skiriasi puslapių tipai, programiniai kodai, dizainas. Kaip sukurti universalų algoritmą, kuris sugebėtų greitai atpažinti struktūrą, atrinkti ir pateikti informaciją?

Mes, žmonės, greitai atpažįstame informacinius vienetus (tekstus, iliustracijas), o programiškai tai atrodo kaip informacijos kratinys. Šią problemą ir sprendžiu. Turiu sukurti programinį prototipą, kuris iš puslapių atrinktų reikalingą informaciją.

Ar platus specialistų ratas, su kuriais galite diskutuoti apie profesines problemas?

Doktorantų domėjimosi sritis gana siauros. Konsultuotis, aptarti galime bendrinius dalykus: eksperimentų vykdymą, metodologiją. Principai – tie patys, skiriasi tik objektas.

Kiek valandų per parą praleidžiate dirbdamas kompiuteriu?

Daug, daug...

Ryte atsikeliate ir įsijungiate kompiuterį...

Taip... Jei anksčiau kompiuteris buvo tik informatikų darbo įrankis, tai dabar jis būtinas bet kuriame darbe. Stengiuosi rasti progą, kaip nuo kompiuterio atsiriboti ir pailsėti. Žiemą slidinėju, vasarą buriuoju, dalyvauju jachtų regatose. Mėgstu išvykti su palapine į gamtą, lankytis

muzikos festivaliuose. Kompiuteris manęs neatriboja nuo pasaulio.

Kiek šiuolaikinis jaunas mokslininkas turi mokėti kalbų?

Kuo daugiau, tuo geriau. Pagrindinė mokslo kalba tampa anglų. Tarptautinėse mokslo konferencijose bendraujama angliškai. Apie pasaulį jau kalbame kaip apie „globalų kaimą“, kuriame mus sieja bendra informacija. Tarkime, Lietuvoje negalima patentuoti išradimo, jei analogiškas išradimas patentuotas kur nors Singapūre. Reikalaujama inovatyvumo jau pasauliniu lygmeniu. Todėl kiekvienas mokslininkas specializuojasi, ieško naujų dalykų savo srityje.

Globalių išradimų padaryti vis sunkiau. Paradoksalu, tarkime, kvantinės fizikos tyrėjai po kelerių metų darbo paskelbia trijų puslapių straipsnį, ir jei projekte dalyvavo koks 160 mokslininkų, dalyvių sąrašas būna ilgesnis nei pats mokslinis tekstas. Kaip nustatyti išradimo autorių, kai dirba tokios gausios tyrėjų grupės? Kuo toliau, tuo bendradarbiavimo poreikis ir reikšmė auga.

Moksle idėjų tąsa svarbi, džiaugiuosi radęs straipsnius, kuriuose plėtojamos man rūpimos temos. Tada remiuosi jau kitų mokslininkų sukaupu žinių bagažu. O mano idėjomis gal kiti tyrėjai remsis ateityje. Konkurencijos aspektas atsiranda, kai mėginama komercionalizuoti idėją.

Ar negąsdina nuolat besiplečiantis informacijos „vandenynas“: milijonai informacinių pranešimų, tylūs reklamos karai? Gležnus paprastų žmonių protus slegia vis didesni informacijos krūviai...

Tai rimta problema, kurią aptarinėjame su draugais. Visais įmanomais kanalais informacija skverbiasi į mus, užkemša mūsų atmintį, siekia modeliuoti mūsų pasirinkimus ir elgesį.

Laiko pamastymui apie save ir esminius būties dalykus rasti vis sunkiau. Svarbu išmokti atrinkti informaciją, įvertinti informacijos šaltinių patikimumą. Mokslo pasaulyje gal paprasčiau: žurnalai, konferencijos, reitingai, citavimo indeksai. Mokslininkai „prižiūri“ vieni kitus, „šiukšlių“ nepraleidžia.

Kaip toliau išsivaizduojate savo darbinę veiklą – rinktumėtės dėstytojo darbą ar...

Labiau linkstu į praktiką. Norėčiau sukurti kokį nors produktą, kuris būtų apčiuopiamas ir juo žmonės galėtų naudotis. Dėstyti irgi patiktų, bet nesinorėtų vien tik atpasakoti vadovėlių studentams. Reikia praktinio pagrindo, kuriuo būtų galima dalytis. Taip daug įdomiau, nes atsiranda tikro gyvenimo pojūtis.

SENATE

2013-02-19

PATVIRTINTA:

- Vilniaus Gedimino technikos universiteto kokybės strategijos metmenys.
- Vilniaus Gedimino technikos universiteto studijų programų komitetų nuostatai.
- Vilniaus Gedimino technikos universiteto profesoriaus ir docento pedagoginių vardų suteikimo tvarkos aprašas.
- Vilniaus Gedimino technikos universiteto partnerystės ir rėmimo strategija 2013–2020 metams.
- Studijų programos: Mechatronika ir robotika; Ekonomikos inžinerija.
- Vilniaus Gedimino technikos universiteto Senato darbo reglamentas.

NUTARTA:

- Dėl Vilniaus Gedimino technikos universiteto Senato 2011 m. gruodžio 6 d. nutarimo Nr. 54-3.1 „Dėl Vilniaus Gedimino technikos universiteto Senato 2008 m. birželio 3 d. nutarimo Nr. 29-2.7 „Dėl Vilniaus Gedimino technikos universiteto Senato 2004 m. sausio 28 d. nutarimo Nr. 26-2.6 „Dėl priemonių mokėjimo už papildomų darbų vykdymą“ pakeitimo ir priemonių mokėjimo indeksavimo pres-tižinių VGTU mokslo žurnalų redaktoriams ir atsakingiems sekretoriams“ pakeitimo.
- Dėl Vilniaus Gedimino technikos universiteto Senato 2007 m. gruodžio 4 d. nutarimo Nr. 26-2.2 „Dėl Vilniaus Gedimino technikos universiteto personalo pareigybių sąrašo naujos redakcijos“ pakeitimo.

PRITARTA:

- Priėmimo komisijos padalinio restruktūrizavimui į Stojančiųjų priėmimo ir informavimo centrą.
- Informacinių technologijų ir sistemų centro įsteigimui.
- 1 kandidatūrai asmenų, sulaukusių 65 metų amžiaus, skyrimo (rinkimo) į Vilniaus Gedimino technikos universiteto, taip pat jo padalinių vadovų ar pavaduotojų pareigas.
- 2 terminuotoms darbo sutartims.

SUDARYTA:

- Darbo grupė.

Paskirtos vardinės stipendijos 2012–2013 m. m. pavasario semestrai

PIRMOSIOS PAKOPOS STUDIJOS

I laipsnio

L.D.K. Gedimino

1. Juditai Gražulytei, APF, KGf-09/1
2. Eimantui Berteškai, AGAI, OPfa-09
3. Viliui Portapui, AGAI, OPa-08

II laipsnio

L. S. Gucevičiaus

4. Indrei Saladžinskaitei, ARF, Af-10/3
5. Viktorijai Macijauskaitei, ARF, Af-09/3
6. Vaivai Andriūšytei, ARF, Af-11/1
7. Veslavai Buiko, STF, IAF-09

K. Antanavičiaus

8. Ritai Norvaišaitėi, KIF, MEPRf-9
9. Viktorijai Daukšytei, KIF, MEPf-10/1
10. Domantui Kavaliukui, STF, STVin11
11. Jelenai Kruglik, VVF, ECf-11/2
12. Giedrei Savickytei, VVF, FVf-10
13. Agnei Armanavičiūtei, VVF, IADf-9

V. A. Graičiūno

14. Ievai Černekytei, TIF, TEF-10/1
15. Andrejui Jermakovui, TIF, TVf-11/3

A. Čyro

16. Aušrinei Verbylaitei, STF, SKPfu-09

K. Semenavičiaus

17. Paveli Detiukevič, ELF, EKsf-10
18. Antonui Barlit, ELF, ISKfu-09
19. Eldar Šabanovič, ELF, KTf-09/2
20. Ernestai Burinskytei, MEF, GIVf-11/1
21. Mindaugui Petruškai, AGAI, OPfa-11

S. Kairio

22. Mindaugui Kalvaičiui, APF, Mlf-09/2

23. Kristinai Račkauskaitei, APF, Mlf-11/02

D. Maciulevičiaus

24. Ievai Ramanauskaitei, FMF, TMf-11
25. Ievai Niciūtei, FMF, Blf-09
26. Eventui Bidlauskui, FMF, ITf-10

P. Vileišio

27. Deimantei Pupelytei, APF, GKf-10/2
28. Vytautui Pajaujui, PEF-11/1

III laipsnio

29. Renatai Petrauskaitei, APF, NTKf-10
30. Kęstučiui Kazlauskui, ELF, EKf-11/1

ANTROSIOS PAKOPOS STUDIJOS

I laipsnio

L.D.K. Gedimino

31. Ingai Veteikytei, APF, MPIfm-11
32. Aleksandrui Vasjanovui, ELF, MNEfm-12
33. Marijanui Jurgo, ELF, MNEfm-11
34. Laisvūnei Valackaitei, FMF, TMfm-12
35. Loretai Levulytei, TIF, ATfm-11
36. Kristinai Pilipavičiūtei, STF, NTVfm-12

II laipsnio

A. Čyro

37. Neringai Packevičiūtei, STF, ESfm-11

K. Antanavičiaus

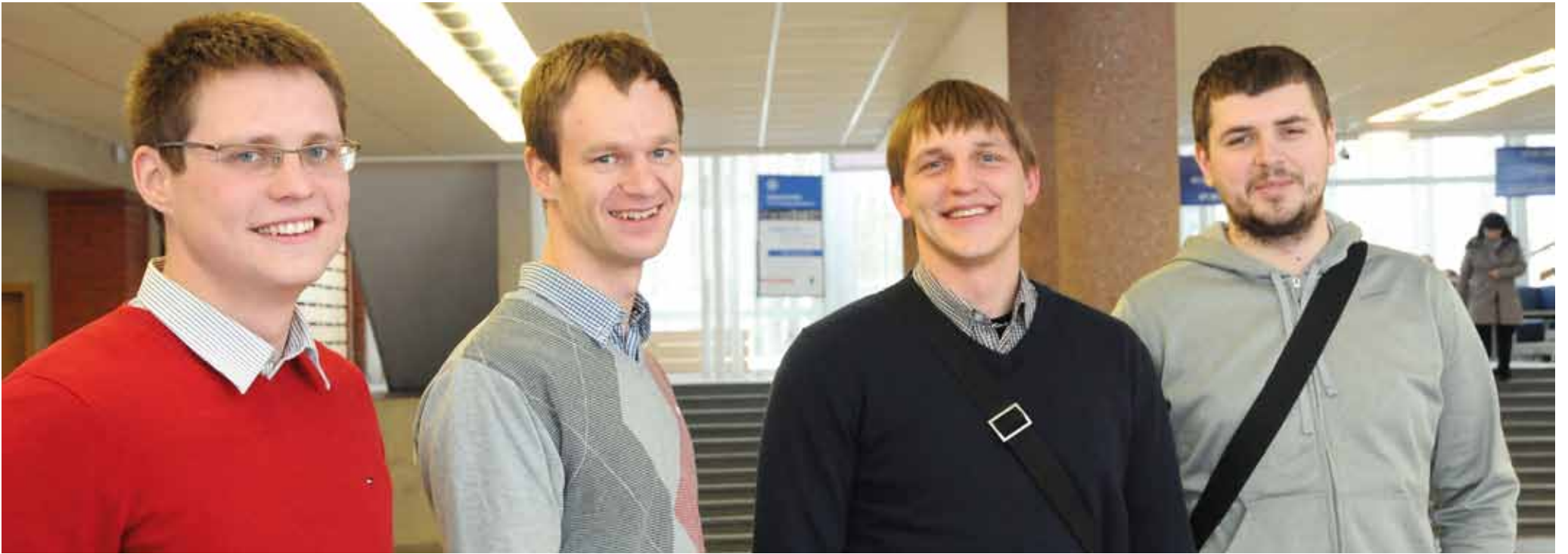
38. Alinai Kvietauskienei, VVF, IVfmu-12

A. Gustačio

39. Andriui Kaizevičiui, AGAI, AMfm-11

D. Maciulevičiaus

40. Ilonai Janušytei, FMF, IKGfm-11

Nelengva konstruktorių profesija paskatino Justiną Kugį, Gediminą Baristą, Valensą Balsevičių, Arvydą Kublicką susiburti į Statinių konstruktorių asociaciją

Absolventai konstruktorius subūrė į asociaciją

Kristina Buidovaitė

Idėja suburti konstruktorius ir kartu kelti į viešumą ir spręsti jų problemas, anot Konstruktorių asociacijos įkūrėjų, vienus džiugino, kitus piktino arba stebino. Universitetų absolventai, patys paragavę nelengvos konstruktorių darbo duonos, šiandien jau žino – lengvos pradžios nebūna niekur. Interviu su Statinių konstruktorių asociacijos įkūrėjais ir aktyvistais – Valensu Balsevičiumi, Arvydu Kublicku, Gediminu Barista ir Justinu Kugiu.

Papasakokite apie konstruktorių klubo pradžią.

Valensas Balsevičius. Prieš dvejus metus sukūriau forumo svetainę, skirtą konstruktoriams. Laikui bėgant prie jos prisijungė vis daugiau žmonių. Po metų trise įkūrėme asociaciją, skirtą konstruktoriams. Šiuo metu interneto puslapyje prisiregistravę 270 narių. Nusprendėme plėsti ir asociacijos narių skaičių. Šiuo metu jų yra dvidešimt. Kol kas mūsų tikslas – prisistatyti visuomenei, universitetams, asociacijoms, įmonėms, ieškoti ryšių, bendrų sąlyčio taškų, kad galėtume bendradarbiauti sprendžiant problemas, su kuriais susiduriame dirbdami.

Kokia buvo pagrindinė konstruktorių klubo įkūrimo priežastis? Kokios problemos iškyla konstruktorių darbe?

Valensas Balsevičius. Priežasčių buvo įvairių. Konstruktorių klubą įkūriau pirmiausia dėl informacijos trūkumo. Jaunam specialistui sunku pradėti sudėtingą konstruktoriaus darbą. Norėjosi surasti kitų žmonių, sužinoti, kaip jie gyvena, ką mąsto, kaip sprendžia iškilusias problemas. Norėjau surasti bendraminčių, galinčių ir norinčių padėti vieni kitiems. Pasirodė, kad tai gana aktuolu ir reikalinga.

Konstruktoriai labai įvairūs, dirba mažose ir didelėse įmonėse. Vieni iniciatyvūs, kiti nelabai. Vieni turi iš ko mokytis, kiti ateina ir turi tik dvejais metais vyresnį kolegą, atlieka ne savo darbus, dirba su nelegalia programine įranga, atlyginimus gauna vokeliuose. Tai visuomeninė problema.

Yra neteisėtų atleidimų iš darbo, nesumokėtų atlyginimų, dirbančių nelegaliai ir mažinančių kainas sąžiningai dirbantiems konstruktoriams. Labai trūksta inžinieriaus etikos. Mes savo specialybę ir vardą ne taip gerai vertiname, dažnai nesuvokiame savo atsakomybės ribų, darbo apimčių, atsakomybės už tai, ką padarome, kokia yra mūsų parašo vertė. Daugelis netgi skirtingai interpretuoja, kas yra konstruktorius.

Vadinasi, jaunos specialistus jungia panašios problemos?

Valensas Balsevičius. Pastebėjau, kad visi turi panašių problemų, tačiau jų ratas dar prasiplėtė. Aš susiduriu su vienomis problemomis, kiti su kitomis. Mes galime susirinkti ir aptarti, kas mums labiausiai rūpi.

Arvydas Kublickas. Daugiau nei prieš metus radau forumą, skirtą konstruktoriams, ir supratau, kad mūsų mintys, idėjos ir vizijos panašios. Taigi pasitarę nusprendėme įkurti asociaciją, skirtą konstruktoriams, ir plėsti veiklą net tik forume, bet ir ieškoti sprendimų, įveikti iššūkius.

Statinių konstrukcijų asociacija – nevyriausybė organizacija, joje dirbame laisvu nuo darbų laiku.

Kurdami asociaciją sutarėme, kad darbas joje neturi virsti prievole. Dirbame savo malonumui. Tiesiog kada kas turi laiko. Po truputį nariai aktyvėja, galime padaryti daugiau darbų.

Valensas Balsevičius. Nevyriausybės organizacijos Lietuvoje nėra labai populiarios. Štai Norvegijoje 80 proc. gyventojų priklauso bent vienai nevyriausybinei organizacijai. Tad vienas pagrindinių šiandienos iššūkių – įtraukti narius į asociacijos veiklą, skatinti juos skirti bent valandą, dvi per mėnesį asociacijos reikalams. Mūsų bendras darbas gali sukurti galingesnę jėgą, kuri galėtų nuveikti daug projektavimo, informacijos skleidimo, interneto puslapio kūrimo, bendradarbiavimo su kitomis asociacijomis srityse. Juolab kad didžiąją dalį narių sudaro jauni žmonės, kuriems yra iki 30 metų.

Ar, jūsų manymu, įkūrus asociaciją yra lengviau belstis į valdžios duris?

Justinas Kugis. Mūsų asociacijai dar neteko kreiptis į valstybines institucijas, tačiau laikui bėgant tai bus neišvengiama. Asociacijos privalumas yra tas, jog susibūrė pakankamai žmonių, galinčių atstovauti konstruktorių bendruomenei viešojoje erdvėje. Šios asociacijos nariams tai bus didelis privalumas – jie turės tvirtesnį stuburą darbo rinkoje.

Kokie jūsų pagrindiniai ėjimo į universitetus, įmones tikslai?

Valensas Balsevičius. Su įmonėmis, universitetais, asociacijomis mes jungia skirtingi sąlyčio taškai. Interneto puslapyje dedame darbo skelbimus, kad konstruktoriai galėtų rasti darbą arba įmonės, kurios ieško konstruktorių, galėtų surasti specialistų. Įmonės, įgyvendinančios daug projektų, taip pat gali skelbti, ieškoti specialistų arba keistis su mumis logotipais. Universitetai ruošia specialistus, o mes su jais dirbame, mums reikia gerų specialistų, o universitetams galėtume suteikti praktinių žinių, nusakyti, kokie rinkos poreikiai ir pan. Su asociacijomis galėtume dirbti kartu, nuimti nuo jų dalį rūpesčių dėl konstruktorių, vienyti kreipiantis į valdžios institucijas dėl pastabų įstatymams, reformos atestacijos srityje ir pan.

Ar buvo atkalbinėjimų nesilimti šios veiklos?

Valensas Balsevičius. Buvo pradžioje, tik sukūrus interneto puslapį. Sulaukiau priekaištų, kad ekspertui tokio interneto puslapio neparodysi. Iš esmės nereikia norėti visų darbų atlikti per kelias dienas ar išsikelti neįgyvendinamų tikslų. Buvo asociacijų, kurių idėjos užgeso, kurios nevykdė jokios veiklos: kažkas neišėjo, entuziazmas išblėso ir jos iširo, todėl turime suprasti, kad lengva nebus, ir turime nenuleisti rankų po pirmų neigiamų atsiliepimų. Vis dėlto daugiau buvo palaikymo.

Gediminas Barista. Kiti klausia, ar negaila savo laiko, visgi darbas nemokamas, o veikiame iš idėjos. Jei idėja gera, laiko niekada nebus gaila.

Arvydas Kublickas. Dar kurdami asociaciją susidūrėme su neigiamu požiūriu. Buvo visokių klausimų, abejonių. Tačiau, panašu, kad narių aktyvumas auga. Jauni žmonės vis daugiau apie mus sužino ir prisijungia prie asociacijos veiklos. Darbai juda į priekį. Kai kurie rašo laiškus įmonėms, kitoms asociacijoms, kiti tvarko puslapį, eina į susitikimus su galimais partneriais. Asociacijos veikla nėra vieno žmogaus darbas. Mūsų asociacijos ateities planai –

prisidėti prie specialistams skirtos literatūros leidimo, teisinės bazės koregavimo, nes, kaip jau minėjome, susiduriame su daug problemų.

Taigi koks tas konstruktoriaus darbas šiandien?

Arvydas Kublickas. Konstruktorius – laikančiųjų statinio konstrukcijų projektuotojas. Tačiau būna ir taip, kad architektams neatlikus savo funkcijų, jos perkeliamos kitiems projekto dalyviams, dažniausiai konstruktoriams. Susiduriame su įstatymų spragomis.

Valensas Balsevičius. Konstruktorius turi atsakyti už atitvarų akustiką, nors visų sienų išdėstymą ir medžiagas, iš kurių jos bus statomos, sprendžia architektas. Taigi konstruktorius nėra tik laikančiųjų konstrukcijų specialistas. Jam priskirta ir kitų vaidmenų, pavyzdžiui, šiluminės varžos skaičiavimas.

Arvydas Kublickas. Architektų sąjunga turi daug įtakos, o kas atstovauja konstruktoriams?

Valensas Balsevičius. Konstruktorių bendruomenė susiskaldžiusi, dirba savo kampeliuose. Dirbant kartu, visiems būtų geriau.

Kokia konstruktorių atsakomybė dirbant objektuose?

Valensas Balsevičius. Turbūt nepameluosiu, kad konstruktorių atsakomybė didžiausia. Jie negali kažko praleisti, nepadaryti iki galo, nes visos klaidos gula ant jų pečių, tad tenka viską padaryti gerai.

Arvydas Kublickas. Tendencija tokia, kad žmonės nori konkuruoti. Gali burtis specialistai, kurie neturi biuro, siūlo pakankamai mažas paslaugų kainas. Mažesnės sąnaudos, mažesnės kainos, o viešuosiuose konkursuose laimima remiantis mažiausios kainos kriterijais. Taip pat per mažai kontrolės. Statinio projekto ekspertizės neprisiima jokios atsakomybės...

Ar prie asociacijos veiklos gali prisijungti studentai, absolventai, neturintys darbo patirties?

Valensas Balsevičius. Vienas asociacijos steigėjų, kurdamas ją, dar studijavo bakalauro pakopoje. Septynis straipsnius į tinklalapį para-

šė studentas, besimokantis Danijoje. Mes tik sveikintume tokius narius. Nebūtina būti labai patyrusiu konstruktoriumi, kad galėtum padaryti kažką nauja. Forume apsilanko daug studentų, kurie susiduria su baigiamųjų darbų problemomis, jie rašo, klausia, kas gali, jiems padeda. Viena mūsų veiklų – padėti kam reikia.

Buvo minčių universitete suorganizuoti studentams mokymus, kaip dirbti su programomis. Asociacija skirtų žmones, galinčius pasidalyti žiniomis ir patirtimi, o universitetas turi programų licencijas, tereikėtų skirti auditoriją. Taigi, galima būtų beveik be jokio biudžeto, panaudojant tai, ką turime, sukurti naudingų dalykų.

Ar galite trumpai pristatyti savo darbo patirtį?

Arvydas Kublickas. Pagal specialybę pradėjau dirbti antrame studijų kurse. Galima sakyti, lygiagrečiai taikiau teoriją ir praktiką. Dirbu jau 7 metai.

Valensas Balsevičius. Pradėjau dirbti ketvirtame kurse. Baigiau bakalauro studijas, vėliau, studijuodamas magistro pakopoje, mokiausi ir dirbau. Taip pat dirbu jau 7 metus.

Gediminas Barista. Baigiau bakalauro ir magistro studijas VGTU. Dirbti pradėjau po bakalauro studijų. Konstruktoriaus darbo specifika yra ta, jog jis turi nuolat mokytis. Sunku, nes daug ko nežinau arba nemoki braižyti, skaičiuoti.

Konstruktoriai yra labai plataus profilio. Mes aprėpiame labai daug sričių. Lietuvos rinka sąlyginai maža, konstruktorius, norėdamas dirbti įmonėje, turi mokėti skaičiuoti metalo, gelžbetonio konstrukcijas, spręsti geotechnikos problemas, o be konstrukcijų reikia dar profesionaliai išmanyti ir akustiką, šiluminę fiziką, hidroizoliaciją. Užsienyje vienas specialistas specializuojasi skaičiuodamas, pavyzdžiui, tik metalo konstrukcijas, jam daug lengviau dirbti, gali greičiau tapti geru savo srities specialistu.

Justinas Kugis. Dirbu vienerius metus, todėl savęs vadinti specialistu dar nedrįsčiau. Kartais būna sunku teorines žinias pritaikyti praktiškai, tačiau džiaugiuosi savo darbu, noriu toliau tobulėti.

Į studentų kompiuterius atkeliauja ne tik studijų knygos, bet ir Steve Jobso verslo paslaptys

Edita Jučiūtė

Į praeitį eina laikai, kai dėl reikalingų mokomųjų knygų bibliotekose nusidriekdavo ilga studentų eilė, o universitetų mokslininkai, rašydami mokslinius darbus, savo dienas skirdavo darbui bibliotekose. Šiuo metu VGTU bendruomenei yra suteikta prieiga prie daugiau nei 180 tūkst. elektroninių knygų, o tą patį virtualų leidinį skaityti gali ir keli skaitytojai tuo pačiu metu. Kaip sako VGTU bibliotekos vyresnioji bibliotekininkė Sandra Vaičiūnaitė, didžiausias elektroninių knygų privalumas – jų pasiekiamumas, kai skaitytojai gali jas atsiversti bet kurią savaitės dieną ir bet kuriuo paros metu, iš bet kurio pasaulio kampelio, kuriame yra internetas.

Bibliotekininkė Sandra Vaičiūnaitė pasakoja, kad studentus domina ir elektroninės knygos apie lyderystę, finansinę sėkmę, ir kelionių gidai bei dekupažo pamokos

Nuo kada bibliotekoje atsirado elektroninės knygos? Ar greitai bibliotekos skaitytojai įgudo jomis naudotis?

Su pirmosiomis elektroninėmis knygomis mūsų skaitytojai turėjo galimybę susipažinti dar 2001 m., kai VGTU leidykla „Technika“ šalia tradicinių spausdintų knygų išleido keleto jų elektroninius variantus. VGTU biblioteka pirmąsias elektronines knygas įsigijo 2011 m. pabaigoje. Tai buvo Vokietijos leidyklos Springer kompiuterijos bei inžinerijos kolekcijų elektroninės knygos, išleistos 2011 m. Vėliau, 2012 m. pradžioje, pasirašė sutartis dėl Ebrary ir e-Books on EBSCOhost knygų prenumeratos, o šių metų pabaigoje dar papildėme jau turimų Springer elektroninių knygų kolekcijas 2012 m. išleistomis knygomis. Kadangi VGTU leidykla „Technika“ jau kurį laiką siūlė naudotis savo leidžiamų knygų elektroninėmis versijomis, tai bibliotekos vartotojams elektroninė knygos forma nebuvo nauja. Jei tam tikros spausdintos knygos visi egzemplioriai bibliotekoje jau yra paskolinti, bibliotekos darbuotojai skaitytojui visada kaip alternatyvą siūlo elektroninį knygos variantą, jeigu ji tokį turi, arba nukreipia į vieną ar į kitą el. knygų platformą ar duomenų bazę, taip skatindami neapsiriboti tik popierinėmis bibliotekos knygomis. Skaitytojai pamažu įpranta informacijos ieškoti ne tik bibliotekos elektroniniame kataloge, užsakinėdami spausdintas knygas, bet ir panaršyti duomenų bazėse, elektroninių kny-

gų platformose ir gauti reikiamą informaciją čia ir dabar.

Kodėl biblioteka įsigijo būtent Springer elektroninių knygų kolekcijas?

Springer – vienas populiariausių, pasaulyje pirmaujančių mokslinės literatūros leidėjų. Leidykla prieš 170 metų savo veiklą pradėjo Vokietijoje, Berlyne, vėliau plėtėsi Londone, Paryžiuje, Tokijuje, Niujorke, o šiandien dirba net 25 pasaulio šalyse. Leidykla kasmet išleidžia apie 2 000 naujų pavadinimų žurnalų bei apie 7 000 naujų pavadinimų knygų tiek tradicine popierine forma, tiek elektronine, daugiausia mokslo, technologijų bei medicinos sričių.

Kompiuterijos bei inžinerijos sričių knygų kolekcijos buvo pasirinktos pagal studijų poreikį ir tematiką. Siekėme, kad tai būtų naujusia, aukštos kokybės studijų ir mokslo literatūra. Todėl nusipirkome knygas, išleistas 2011–2012 m.

Kiek ir kokių knygų Springer leidyklos knygų ras bibliotekos skaitytojai?

2011 m. kompiuterijos ir inžinerijos kolekcijas iš viso sudarė 1 742 el. knygos, o 2012 m. tos pačios kolekcijos papildė dar 1 510 elektroninių knygų. Taigi iš viso skaitytojai turi prieigą prie 3 252 elektroninių Springer knygų.

Kompiuterijos elektroninių knygų kolekcijoje skaitytojai ras ne tik in-

formacijos apie kompiuterijos mokslą, duomenų bazių vadybą, informacijos paiešką, dirbtinį intelektą, komunikacinius tinklus, programines ir technines įrangos inžineriją, informacines sistemas ir programas, bet ir apie vaizdų apdorojimą, žmogaus ir kompiuterio sąveiką, bioinformatiką.

Inžinerijos kolekcijoje publikuojamos knygos bendrosios inžinerijos, mechanikos, mechanikos inžineri-

Prieiga prie elektroninių knygų duomenų bazių VGTU bendruomenės nariams yra laisva ir nemokama. Tik prie interneto jungtis reikia iš VGTU tinklo, t. y. arba iš bibliotekos, universiteto kompiuterių, arba iš namų prisijungus prie VGTU tinklo per VPN.

jos, aplinkosaugos, elektronikos ir elektronikos inžinerijos, energetikos, technologijų, statybų inžinerijos, medžiagotyros ir biomedžiagų temomis.

Biblioteka turi ir kitas elektroninių knygų duomenų bazes: Ebrary, ESCOhost, SciVerse.

Taip, turi. Kviečiame išbandyti ir naudotis ir kitomis bibliotekos prenumeruojamomis elektroninių knygų duomenų bazėmis bei jose esančiomis įvairių mokslo sričių elektroninėmis knygomis. Pačios didžiausios šiuo metu prenumeruo-

jamos elektroninių knygų duomenų bazės yra Ebrary, teikianti prieigą prie daugiau nei 80 tūkst. el. knygų, ir e-Books on EBSCOhost, kurioje šiuo metu yra daugiau nei 97 tūkst. įvairių mokslo sričių bei tematikos el. knygų.

Šiose duomenų bazėse skaitytojai ras ne tik mokslinės literatūros iš gamtos, technologijų, socialinių, humanitarinių mokslų, bet ir pažintinės, laisvalaikio ar grožinės literatūros. Universiteto dėstytojus, mokslininkus, studentus turėtų sudominti verslo ir ekonomikos, inžinerijos ir technologijų, gamtos mokslų el. knygos. Ebrary ir EBSCOhost duomenų bazėse nestinga psichologijos, medicinos, teisės, politikos, istorijos, net religijos elektroninių knygų. Žmonės, besidomintys medijomis, fotografija, menu, teatru, literatūros kritika, taip pat atras sau vertingos informacijos.

Vienus studentus galėtų sudominti elektroninės knygos apie lyderystę, finansinę sėkmę ar verslo pradžiamoksliai, kitus – Steve Jobs, Donald Trump, Barac Obama ir kitų žymių verslo, politikos veikėjų, menininkų biografijos, keliaujančius – kelionių gidai ir vadovai, sportuojančius – knygos apie sportą, mėgstančius gaminti – kulinarinės knygos, linkusius į menus – tapybos, keramikos ar dekupažo knygos.

Studentams rekomenduotume naudotis kompiuterinių programų vadovais (AutoCAD, ArchiCAD, Photoshop ir kt.), kurių spausdintine forma bibliotekoje dažnai pritrūksta, tačiau duomenų bazėse elektroninių knygų variantą galės skaityti keli studentai tuo pačiu metu.

Visos elektroninės knygos, esančios duomenų bazėse, yra anglų kalba, tačiau tai neturėtų sukelti papildomų sunkumų šiuolaikiniams studentams ar nuo technologijų ir mokslo pažangos neatsiliekančioms dėstytojoms.

Yra dar viena gera naujiena – nuo šių metų atidaryta prieiga prie pasaulyje gerai žinomos ir labiausiai VGTU akademinės bendruomenės naudojamų SciVerse (Science Direct) duomenų bazės elektroninių knygų. Šiuo metu joje galima skaityti net 689 elektronines knygas.

Kiek tarp studentų ir mokslininkų šios elektroninės knygos buvo populiarios?

Mūsų skaitytojai praėjusiais metais skaitė 980 Springer LINK inžinerijos kolekcijos elektroninių knygų, 276 – iš kompiuterijos kolekcijos. Tai nėra itin didelis sėkmingų užklausų skaičius, palyginti su kitomis elektroninių knygų duomenų bazėmis. Taip atsitiko greičiausiai todėl, kad ne maža dalis mūsų bibliotekos vartotojų dar nežinojo, kad jau turime šios garsios leidyklos elektroninių knygų kolekcijas. Tačiau mes labai džiaugiamės Ebrary ir e-Books on EBSCOhost duomenų bazių elek-

troninių knygų populiarumu. Ebrary elektroninių knygų populiarumas yra itin didelis – daugiau nei 28 tūkst. sėkmingų elektroninių knygų atvertimų. 2012 m. pačios populiariausios buvo rinkodaros, finansų, logistikos, verslo bei vadybos sričių, taip pat elektronikos, mechanikos, aviacijos bei biotechnologijos mokslų elektroninės knygos.

O turite populiariausią tarp bibliotekos skaitytojų elektroninę knygą?

Knyga rekordininkė yra apie logistikos specifiką „Measuring the Value of the Supply Chain“. Ji Ebrary duomenų bazėje skaityta net 1 474 kartus. Ši knyga gerokai lenkia kitas, taip pat labai aktyviai skaitomas elektronines knygas: „Fluid Mechanics and Machinery“ (595 kartai), „Frank J. Fabozzi Series: Basics of Finance: An Introduction to Financial Markets“ (575 kartai), „Treatment System Hydraulics“ (517 kartai), „Supply Chain Excellence: A Handbook for Dramatic Improvement Using the SCOR Mod“ (501 kartai) ir kt.

Kaip universiteto studentai ir dėstytojai gali rasti šias elektronines knygas?

Visą informaciją apie turimas elektronines knygas, prenumeruojamas el. knygas, el. žurnalų duomenų bazes ir kitus elektroninius išteklius galima rasti bibliotekos tinklalapyje <http://biblioteka.vgtu.lt> skiltyje Elektroniniai ištekliai.

Prieiga prie elektroninių knygų duomenų bazių VGTU bendruomenės nariams yra laisva ir nemokama. Tik prie interneto jungtis reikia iš VGTU tinklo, t. y. arba iš bibliotekos, universiteto kompiuterių, arba iš namų prisijungus prie VGTU tinklo per VPN (Virtual Private Network).

Be to, visam laikui įsigytų Springer kompiuterijos bei inžinerijos kolekcijų el. knygos, išleistos 2011 m., buvo suvestos į bibliotekos elektroninį katalogą, todėl bibliotekos vartotojai, atlikdami paiešką ir ieškodami knygų juos dominančia tema, ras ne tik bibliotekos turimas tradicines popierines knygas, bet ir elektronines – bus nukreipti į SpringerLink duomenų bazę. Lygiai taip pat paprastai, kaip yra nukreipiami į VGTU leidyklos „Technika“ elektroninių knygų platformą. 2012 m. Springer kompiuterijos bei inžinerijos knygos taip pat bus suvestos į bibliotekos elektroninį katalogą.

Be jokios abejonės, skaitytojai gali tiesiogiai kreiptis į mus, į bibliotekos Informacijos skyrių, Centrinėje VGTU bibliotekoje, Saulėtekio al. 14. Išsamiau supažindinsime su turimais elektroniniais ištekliais, padėsime rasti reikiamos literatūros arba nukreipsime tinkama linkme, kad informaciniai poreikiai būtų kuo išsamiau patenkinti.

VGТУ Priėmimo komisijos pirmininkė Valerija Bernotienė tvirtina, kad moksleiviai studijomis pradeda domėtis gerokai anksčiau, nei vyksta renginys

Studijose naujovės neišvengiamos

Viktorija Čeikutė, Kristina Buidovaitė

Verslininkai skundžiasi: Lietuvoje ypač trūksta kvalifikuotų inžinierių. Tačiau abiturientai vis dar aktyviai gręžiasi į socialinius mokslus, ignoruodami sumenkusias įsidarbinimo galimybes ir verslo atstovų raginimus iš anksto planuoti savo būsimąją karjerą. Antrajai kadencijai išrinktas VGТУ Tarybos pirmininkas taip pat akcentuoja verslo ir aukštųjų mokyklų bendradarbiavimo svarbą ir negaili pagyrų ambicingiems universiteto studentams.

Būsimųjų studentų netrūko

Viena didžiausių Baltijos šalyse tarptautinė žinių ir studijų paroda „Studijos 2013“, vykusi vasario 7–9 dienomis Vilniuje, Lietuvos parodų ir kongresų centre „Litexpo“, kaip ir kasmet sukvietė abiturientus, moksleivius, mokytojus, Lietuvos ir užsienio aukštųjų bei profesinių mokyklų atstovus.

Šiomet renginys pritraukė rekordiškai daug – net 190 mokymo, studijų ir karjeros planavimo institucijų. Dalyvavo ne tik visi Lietuvos universitetai ir kolegijos, bet ir daugiau nei 70 profesinio rengimo ir verslo mokyklų, kalbų mokyklos, maždaug 40 užsienio mokymo įstaigų iš Latvijos, Estijos, Rusijos, Lenkijos, Vokietijos, Olandijos, Didžiosios Britanijos, Kanados, Danijos.

Nors, kaip sako Vilniaus Gedimino technikos universiteto (VGТУ) Pri-

ėmimo komisijos pirmininkė Valerija Bernotienė, moksleiviai studijomis pradeda domėtis gerokai anksčiau, nei vyksta renginys, jo lankomumo statistikai, panašu, tas įtakos neturi. Švietimo ir mokslo ministerijos užmojai 2014 metais įvertinti stojančiųjų į aukštąsias mokyklas užsienio kalbos mokėjimo lygį ypač papiktino vienuoliktokus, nors šie reikalavimai bus įgyvendinti tik per 2015 metų priėmimą. Vis dėlto dažnas jau dabar studijų parodoje ieško informacijos, kas jų lauks ruošiantis stoti į aukštąsias mokyklas.

Ruošėsi atsakingai

Ruošiantis studijų mugei pirmiausia buvo pasirinkta padaloma medžiaga, kurioje buvo pateikta tiksli informacija stojantiejiems, vyresniųjų klasių moksleiviams ir jų tėvams bei mokytojams. „Svarbu,

kad moksleiviai nemestų matematikos, fizikos, chemijos, informacinių technologijų. Kad ir koks konkursinis balas ar jo sudedamosios dalys būtų, stojant į technologinius, inžinerinius mokslus šie dalykai būtini, – sakė V. Bernotienė. – Ar galėtumėte gyventi name, kurį suprojektavo žmogus, neišmanantis fizikos dėsnių, ar važiuoti per tiltą, kurį suprojektavo nemokantis skaičiuoti?“

Didžiulio susidomėjusių moksleivių antplūdžio sulaukė VGТУ stendas, kuriame buvo teikiama informacija apie 46 pirmosios pakopos ir vienisųjų studijų programas ir 92 antrosios pakopos studijų programas fizinių, menų, socialinių ir technologijos mokslų srityse. Stende lankytojus konsultavo ne tik dėstytojai ir Priėmimo komisijos darbuotojai, bet savo patirtimi dalijosi ir universiteto studentai. VGТУ komanda pristatė universitete vykdomas studijų programas ir studijų formas būsimiesiems studentams, konsultavo studijų klausimais, supažindino su stojimo sąlygomis, su vykdoma ERASMUS programa užsienyje, darbavimų lūkesčiais, karjeros perspektyvomis. Prie VGТУ stendo moksleiviai galėjo pabendrauti su Elektronikos fakulteto robotuku, paskraidyti su AGAI treniruokliu bei išbandyti prietaisus, skirtus aplinkos šilumai matuoti.

Nuolatinės reformos moksleivius užgrūdino

Nuolatinės reformos, pasak V. Bernotienės, moksleivius tik užgrūdino, tad šiuo metu jiems svarbiausia kuo tikslesnė informacija apie studijų programas, ateities perspektyvas. Kad studijos VGТУ perspektyvios, geriausiai atspindi universitetų absolventų sėkmės istorijos. Studijų mugėje buvo organizuojamos ir paskaitos, kuriose visi

norintieji galėjo geriau susipažinti su tam tikromis studijų programomis bei karjeros perspektyvomis. Didžioji dalis jų nepaliko abejingų – dažniausiai salės buvo pilnos klausytojų.

Po studijų mugės Priėmimo komisijos specialistai paprastai sulaukia skambučių iš mokyklų, yra kviečiami apsilankyti jose, neretai moksleivių sulaukia ir svečiuose. „Šiuo metu labai madinga rajonų mokyklose rengti „Karjeros dienas“, – atkreipė dėmesį V. Bernotienė. Į VGТУ atvykstantys moksleiviai prašo ekskursijų, pristatyti universitetą, apsilankyti fakultetuose ir laboratorijoje.

Socialiniai mokslai, pasak VGТУ Priėmimo komisijos pirmininkės, tarp abiturientų išlieka populiarūs. Po profiliavimo dažnas šių metų abiturientas nebesimokė chemijos, fizikos, kai kurie netaikys net matematikos egzamino. Tad abiturientai mugėje teiravosi, ar VGТУ yra galimybė studijuoti politikos mokslus, ekonomiką, verslo vadybą. Jaunesnieji moksleiviai, priešingai, domisi IT specialybėmis, VGТУ Elektronikos, Fundamentinių mokslų fakultetų siūlomomis studijų programomis. Besidominčiųjų inžinerijos mokslais, architektūra, kūrybinėmis industrijomis taip pat netrūko.

Panašu, kad nemažai daliai studijų mugės lankytojų aktualios magistrantūros studijos. Kai kurie bakalauro studijas baigę ne VGТУ, nori jas tęsti šiame universitete. Susidomėjimo sulaukė ir išlyginamosios studijos bei studijos užsienyje. Mokinių tėvai aktyviai domėjosi inžinerinių ir technologinių mokslų perspektyvomis, galimybėmis studijuoti nemokamai ar gauti bendrąbutį. Tėvai, anot V. Bernotienės, supranta, kad fiziniai mokslai tikrai perspektyvūs. Tokia padėtis visoje Europoje. Tėvų nuomonė vaikams gana sviri.

VGТУ Tarybos pirmininkas Sigitas Leonavičius įsitikinęs, kad mokyklose vykstantis ankstyvas profiliavimas inžinerinius mokslus stumia į šalį

Perrinktas dar kartą

2013-ųjų vasario 12 dieną antrajai kadencijai išrinktas VGТУ Tarybos pirmininkas. Juo tapo įmonės „Traidenis“ generalinis direktorius Sigitas Leonavičius. Tarybos pirmininko pavaduotoju perrinktas bendrovės „Sweco Lietuva“ prezidentas Artūras Abromavičius. VGТУ Taryba yra vienas iš trijų universiteto valdymo organų. Jos nariai tvirtina universiteto viziją ir misiją, išklausę Senato nuomonę teikia Seimui tvirtinti universiteto statuto pakeitimus, tvirtina rektoriaus pateiktą universiteto strateginį veiklos (plėtos) planą bei atlieka kitas universiteto valdymo funkcijas.

S. Leonavičius pritaria praėjusiais metais priimtoms Mokslo ir studijų įstatymo pataisoms, kurioms pritarė

Nukelta į p. 10

VGТУ įsipareigojo panaudoti laboratorijos įrangą rengiant aukštos kvalifikacijos geležinkelio transporto specialistus bei keliant esamų specialistų kvalifikaciją

VGТУ ir įmonė „Lietuvos geležinkeliai“ pasirašė bendradarbiavimo sutartį

Kristina Buidovaitė

Bendrovė „Lietuvos geležinkeliai“, atstovaujama generalinio direktoriaus Stasio Daildykos, ir Vilniaus Gedimino technikos universitetas (VGТУ), atstovaujamas rektoriaus Alfonso Daniūno, 2012 metų gruodžio 31-ąją pasirašė lokomotyvų elektros pavarų bandymų mokslinės laboratorinės įrangos panaudojimo sutartį.

Remiantis šia sutartimi, VGТУ gavo leidimą naudotis bendrovės „Lietuvos geležinkeliai“ lokomotyvų elektros pavarų bandymų mokslinė laboratorine įranga.

Universitetas įsipareigojo, atsižvelgdamas į šalies geležinkelio transporto poreikį, panaudoti šią įrangą rengiant aukštos kvalifikacijos geležinkelio transporto specialistus bei keliant esamų specialistų kvalifikaciją.

Įmonės „Lietuvos geležinkeliai“ Riedmenų departamento direktoriaus pavaduotojas Albertas Bajorinas sakė, kad „Lietuvos geležinkelio“ tikslas – investicija į ateities specialistus. „Norime, kad jauni specialistai, baigę VGТУ, gautų kuo gilesnių inžinerinių žinių“, – atkreipė dėmesį A. Bajorinas.

Pats A. Bajorinas studijų VGТУ metu turėjęs galimybę pagal studentų mainų programą Erasmus pusę metų studijuoti viename Suomijos technikos universitetų pasakojo, kad toje šalyje didžiausią įspūdį paliko universitete nuolat atnaujinama laboratorinė įranga, atitinkanti visus verslo poreikius. „Lietuvos geležinkeliai“, svariai prisidėdami ruošiant aukštos kvalifikacijos geležinkelio transporto specialistus, ir Lietuvoje pradėjo panašią tradiciją.

Dar praėjusių metų kovo mėnesį abi šalys pasirašė bendradarbiavimo sutartį, kuria buvo nuspręsta iki 2017 metų į naują laboratorinę ir mokslinę įrangą investuoti 6 mln. litų, trečdajį šių pinigų partneriams panaudojant jau iki 2013 metų. Per penkerius metus bus įkurtos ir modernia įranga aprūpintos 8 laboratorijos, kuriose bus vykdomi geležinkelio transporto tyri-

mai, sprendžiamos techninės problemos, paruošiami su aukštosiomis technologijomis gebantys dirbti specialistai.

Kasmet įmonėje „Lietuvos geležinkeliai“ pradeda dirbti keliasdešimt transporto inžinerijos bakalaurų ir magistrų. Bendrovėje naudojami įvairių rūšių lokomotyvai, kuriuose sumontuotos įvairių struktūrų elektros pavaros.

Naujoji lokomotyvų elektros pavarų bandymų mokslinė laboratorinė įranga leis studentams susipažinti su skirtingų struktūrų lokomotyvų traukos pavaromis, o baigus studijas svariai prisidėti sprendžiant lokomotyvų valdymo, elektros pavarų veikimo ir kt. problemas.

Tuo tarpu „Lietuvos geležinkelio“ specialistai, pavyzdžiui, mašinistai, taip pat turės galimybę laboratorinėmis sąlygomis imituoti skirtingų struktūrų elektros pavarų lokomotyvų valdymą. Tokia patirtis ypač naudinga jų tiesioginiam darbui.

Įmonės „Lietuvos geležinkeliai“ generalinis direktorius Stasys Daildyka interviu VGТУ žurnalui „Sapere Aude“ yra sakęs, kad artimiausią dešimtmetį universitetas tikrai turės ką veikti.

„Manau, kad VGТУ turi išsikovojęs gerą ir stabilią vietą, dabar svarbiausia, kad universiteto „laisvas“ plauktų teisinga kryptimi. Žinoma, tai sudėtingiausia, viskas priklausys nuo įvairiausių dalykų – kaip seksis, ar bus ką mokyt, ar užteks studentų ir pan. Verslas, kuris vystosi šiuo metu, reikalauja tokių specialistų, kuriuos ruošia universitetas. Nemanyčiau, kad tai netikslingas darbas“, – kalbėjo S. Daildyka.

Studijose naujovės neišvengiamos

Abiturientai mugėje teiravosi, ar VGТУ yra galimybė studijuoti politikos mokslus, ekonomiką, verslo vadybą, dar jaunesni moksleiviai domėjosi IT specialybėmis

Atkelta iš p. 9

ir Seimas. Aukštųjų mokyklų rektorius kaip ir anksčiau renka Tarybos, didesnę įtaką jose turi pačios akademinės bendruomenės, o ne švietimo ir mokslo ministro skirti asmenys, kas, anot S. Leonavičiaus, būtų didelė klaida: „Būtų drastiška, jei žmonės iš šalies universitetuose turėtų didelę įtaką. Akademinei bendruomenei žino savo problemas, ko nori ir ką gali. Mano, kaip Tarybos nario, misija – jai kiek galima padėti.“

Bendradarbiauti būtina

Vilniaus Gedimino technikos universiteto Tarybos pirmininkas dar kartą pabrėžė neišvengiamą aukštųjų mokyklų ir verslo bendradarbiavimą: „Mes esame vienoje grandinėje. Universitetai specialis-

tus ruošia verslui, valstybei, todėl verslo atstovai turi turėti galimybę išreikšti savo pageidavimus, padėti, visais įmanomais būdais patarti, pasidalyti patirtimi. VGТУ Tarybos narių misija nėra ateiti ir atnešti didelių permainų, bet pabandyti vieniems kitus geriau išgirsti ir suprasti, rasti sprendimus, kurie jauniems žmonėms, studijuojantiems šiuo metu ar studijuosiantiems ateityje, sudarytų geresnes sąlygas save realizuoti tiek moksle, tiek profesinėje veikloje.“

S. Leonavičius yra pats baigęs studijas VGТУ (tuomet dar VISI – aut. past.), tad dalyvaudamas universiteto valdyme gali palyginti dabartines ir savąsias studijas, kuomet buvo sudarytos galimybės teorinės žinias taikyti praktiškai.

Inžineriniai, techniniai mokslai, pasak VGТУ Tarybos pirmininko,

yra viso ko pagrindas, tvirtas gyvenimo pamatas. Tačiau mokyklose vykstantis ankstyvas profilavimas juos nustumia į šalį. Per daug jauniems žmonėms leidžiama apsispręsti rinktis tiksluosius ar socialinius mokslus. O mokykloje neįgijus pakankamai tikslųjų mokslų žinių, tampa labai sunku tęsti studijas universitete.

VGТУ Tarybos nariai stengiasi moksleivius sudominti inžineriniais mokslais, organizuoti renginius, konkursus, gražinti inžinerijos profesijos žavesį. „Jei per kadenciją sugebėsime palikti gerą idėją ar ją kartą įgyvendinti, bus labai smagu“, – komentavo S. Leonavičius.

Perspektyvos džiugina

Šiandien gamybos, pramonės įmonėms reikalingi įvairių sričių

inžinieriai, o specialistų Lietuvos darbo rinkoje trūksta. Mat specialybė didžioji dalis abiturientų paprastai renkasi remdamiesi dviem kriterijais: profesijos prestižu arba atlyginimais. „Prieš dešimtmetį prisistatyti vadybininku buvo solidu. Greitu metu bus solidu prisistatyti inžinieriumi mechaniku ar inžinieriumi statybininku. Talento jaunuimo Lietuvoje nesumažėjo, jam tik reikia sudaryti galimybes save realizuoti.“

Jauni žmonės, anot VGТУ Tarybos pirmininko Sigito Leonavičiaus, darbštūs, žinantys ko nori, atkakliai ir kantriai siekiantys savo tikslų. Tokių, kurie blaškosi, irgi yra, bet jų buvo visais laikais.

Dalis jaunų perspektyvių inžinierių baigę studijas darbo ieško svetur. Kas sumažintų protų nutekėjimą? S. Leonavičius neabejoja: jei

valstybės lėšomis studijavę jaunuoliai, palikdami šalį, valstybės jų studijoms atseikėtus pinigus grąžintų į biudžetą arba prieš išvykdamą kurį laiką privalėtų atidirbti Lietuvoje. Tuomet kai kurie prieš išvykdamą susimąstytų, ar neverta studijuojant susirasti įmonę ir joje atlikti praktiką, dirbti ir nuolat kelti savo kvalifikaciją.

Verslininkai, anot S. Leonavičiaus, patys turi prisidėti ruošiant jiems reikalingus kvalifikuotus inžinierius.

„Kas trukdo įmonėms ateiti į universitetą, dalytis patirtimi, bendrauti su profesoriais, dalyvauti karjeros dienose? – įsitikinęs S. Leonavičius. – Studijose, kaip ir sporte: jei sudarytos geros sąlygos treniruotis, dirbti, nesunku pasiekti ir puikių rezultatų. Reikia tik noro ir valios.“

Dosjė

Sporto šaka. Svarsčių kilnojimas.

Treneris. LSKF prezidentas Alfonsas Špokas.

Svarbiausi sporto pasiekimai. Pasaulio studentų svarsčių kilnojimo čempionatas Hamburge, I vieta. Pasaulio jaunimo svarsčių kilnojimo čempionatas Milane, IV vieta bei II vieta komandinėje estafetėje. Daugkartinis Lietuvos jaunimo ir vyrų svarsčių kilnojimo čempionas.

Svarsčių kilnojimo filosofija. Jei iškelsi vieną kartą – iškelsi ir šimtą. Tereikia noro, ištvermės ir pasiryžimo kovoti.

Pomėgiai. Sportas, aktyvus turizmas, šratasvydis, karyba, filmai, *prot-mūšiai*.

Šūkis. Jeigu būtų lengva, būtų neįdomu.

Charakteris. Užsispyręs, visuomet siekiantis užsibrėžtų tikslų.

Svajonė. Įkurti nuosavą verslą.

„Pasirinkau studijuoti tai, ką ir norėjau – pastatų energetiką. Be to, sportininkai yra organizuoti žmonės, sugeba susidėlioti savo dienotvarkę, pats irgi stengiuosi laiko nešvaistyti veltui. Be to, sportuojančių žmonių savijauta yra kur kas geresnė. Jei ilgai užsisėdžiu prie mokslų, pasportavęs į juos pradedu žiūrėti kitaip“, – sako Aplinkos inžinerijos fakulteto studentas, kurio studijų pažymių vidurkis yra itin aukštas.

Kauno nacionaliniame dramos teatre Lietuvos studentų sporto asociacija apdovanojo geriausius 2012 metų studentus sportininkus. Buval išrinktas geriausias VGTU studentu sportininku. Kokį įspūdį paliko ši šventė?

Renginyje sutikau nemažai garsių Lietuvos sportininkų. Tą vakarą apdovanojo po vieną kiekvienos aukštosios mokyklos atstovą. Taip pat – geriausią komandą. Buvo išrinktas ir geriausiųjų dešimtukas. Jame atsidūrė labiausiai pasižymėję sportininkai.

Kokiais kriterijais remiantis renkami geriausi studentai sportininkai?

Pagrindiniai kriterijai – Pasaulio čempionatas ir Pasaulio studentų čempionatas. Pasaulio studentų svarsčių kilnojimo čempionate aš užėmiau pirmąją vietą. XX IGSF Pasaulio svarsčių kilnojimo čempionate savo svorio kategorijoje užėmiau asmeninę ketvirtąją ir komandinę antrąją vietą. Lietuvos svarsčių kilnojimo rinktinė šiose varžybose nusileido tik Ukrainos rinktinėi.

Kiek laiko užsilimi svarsčių kilnojimui?

Pradėjau sportuoti 2007-aisiais, kai devintoje klasėje įstojau į gimnaziją. Sportuoju jau penktus metus. Pradžioje apie šią sporto šaką beveik nieko nežinojau. Iš pradžių svarsčių kilnojimas pasirodė keista, nepopuliari sporto šaka. Tačiau vėliau, sudalyvavus pirmose varžybose, nuomonė pasikeitė. Atsirado motyvacijos dar daugiau sportuoti.

Kokios yra svarsčių kilnojimo taisyklės?

Svarsčių kilnojimo sporto šakoje sportininkai rungtis individualioje ir komandinėje įskaitose. Tačiau ko-

mandos rezultatus taip pat sudaro individualūs sportininkų pasiekimai.

Sportininkai rungtis amžiaus kategorijose – jaunieji, jaunimas, vyrai ir veteranai. Taip pat rungtis ir moterys. Kiekviena amžiaus kategorija suskirstoma ir į svorio kategorijas. Varžybose naudojami 16, 24 ir 32 kilogramų svarsčiai.

Jauniausi varžosi su 16, jaunimas iki 22 metų varžosi su 24, vyrai kelia 32 kilogramų, o senjorai – 16 kilogramų svarsčius. Merginos varžosi su 8, 12 ir 16 kilogramų svarsčiais. Standartinę dvikovą sudaro dvi rungtys. Kiekviena jų trunka dešimt minučių.

Pirma rungtis – svarsčio stūmimas. Du svarsčiai užsidedami ant krūtinės, stumiami į viršų ir užfiksuojami. Teisėjui davus komandą, kad svarsčiai užfiksuoti, jie vėl nuleidžiami ant krūtinės – veiksmas kartojamas, kiek sportininkas gali. Tikslas – svarsčius iškelti kuo daugiau kartų. Už kiekvieną svarsčio iškėlimą duodamas vienas taškas.

Kai visi sportininkai baigia varžytis stūmimo rungtyje, vyksta rovimio rungtis. Imamas vienas svarstis, keliamas į viršų, po to leidžiamas. Nuleistas svarstis ant žemės nededamas, palaikomas apačioje ir vėl keliamas į viršų. Taip jis keliamas dešimt minučių. Vieną kartą leidžiama pasikeisti ranką.

Būna ir kitokių rungtių. Pavyzdžiui, vadinamojo ilgo ciklo rungtis. Ilgo ciklo rungtyje dalyvavau Hamburge Pasaulio studentų čempionate. Abu svarsčius paimi nuo žemės, užsidedi ant krūtinės, iškeli į viršų, užsimeti ant krūtinės ir vėl nuleidi žemyn. Vėl – ant krūtinės, į viršų, ant krūtinės ir žemyn. Tai sunkiausia svarsčių kilnojimo rungtis.

Kiek kartų per dešimt minučių pavyksta iškelti svarsčius?

Geriausias ilgo ciklo rungties rezultatas – 24 kilogramų svorio svarmenis iškėliau 86 kartus. Iš tikrųjų tai neblogas rezultatas, kuris Hamburge padėjo man iškovoti pirmąją vietą. Nors, manau, svarsčius buvo įmanoma iškelti ir daugiau kartų. Patyrę sportininkai svarmenis iškelia šimtą ir daugiau kartų. Žinoma, viskas priklauso nuo svarsčių svorio. 16 kilogramų svarsčius galima iškelti ir 150 kartų.

Geriausias VGTU sportininkas: „Medalių jau seniai nebeskaičiuoju“

Kristina Buidovaitė

Svarsčių kilnotojas Tomas Dauskurdas pasirinkta sporto šaka neabejoja. Matyt, tai ir lėmė svarbiausias geriausio 2012 metų studento sportininko pergalės Lietuvos ir pasaulio čempionatuose.

Standartinėje dvikovoje, stumiant svarsčius, mano rekordas su 32 kilogramų svarmenimis – 80 kartų. O rovimio rungties – 119 kartų per dešimt minučių. Šis rezultatas – Lietuvos rekordas. Mokykloje esu 206 kartus iškėlęs 16 kilogramų svarsčius. Šio rekordo kol kas niekas nepagerino. Rekordas skaičiuojamas tuomet, kai teisėjauja aukštesnės kategorijos teisėjai, vykstant rimtoms varžyboms – Lietuvos čempionatui ar tarptautiniam turnyrui.

Ar rekordai sportininkų karjeroje svarbūs, ar svarbesni iškovoti medaliai? Teko skaityti, kad kai kuriems sportininkams rekordų gerinimas – tarsi maloni rutina...

Rekordas skirtas labiau pačiam sportininkui. Visada smagu pamatyti savo vardą rekordų lentelėje, ypač jei tavęs jau daug metų niekas nenurungia. Rekordai padeda sportininkui tapti žinomesniam, gerbiamam, į jį labiau lygiuojasi kiti sportininkai.

Dažnai būna, kad ruošiesi ne laimėti varžybas, bet aplenkti konkretų sportininką. Jei žinai jo rezultatą, bandai pasirošti, kad tavo rezultatas būtų dar geresnis.

Į kurį sportininką Tu lygiuojeisi, kas yra Tavo autoritetas?

Lietuvoje yra tikrai pajėgių sportininkų. Dalis priklauso ne mano svorio kategorijai, tad aš su jais nesivaržau. Mano autoritetas yra treneris, kuris ir paskatino mane sportuoti. Jis tik pradėjęs sportininko karjerą tapo pasaulio vicečempionu, o dabar užsiima šios sporto šakos kultivavimu. Praėjusiais metais Alfonsą Špoką išrinko Lietuvos svarsčių kilnojimo federacijos prezidentu. Į jį ir lygiuojuosi.

Treneris šiame sporte labai svarbus. Šiuo metu gyvenu Vilniuje, su treneriu bendrauju rečiau, tad ir mano rezultatai gerėja pamažu. Kai mokiausi ir su treneriu gyvenome tame pačiame mieste, mano sporto rezultatai gerėjo per kiekvienas varžybas. Treneris A. Špokas yra savamokslis, pats pasiekė rekordus, kurie žinomi Lietuvoje. Jis visada kiekvienam sportininkui pataria dėl mitybos, treniruočių grafiko, sudaro asmeninį treniruočių planą. Kiekvieno sportininko skirtinga medžiagų apykaita, ritmas, todėl treneris išmėgina skirtingas strategijas. Gal vienam reikia daugiau treniruotis konkrečiai rungtiai, kitam – lavinti ištvermę ir pan.

Kokios savybės svarbiausios šios šakos sportininkui?

Turbūt daugelis mano, kad svarbiausia – raumenų jėga. Tačiau išties svarbiausia yra nusiteikimas. Kai pradėjau sportuoti, sporto duomenų neturėjau, iškelti svarsčius atrodė neįmanoma. O treneris jau tuomet sakydavo: „Jei svarsčius iškėlei vieną kartą, iškelsi ir šimtąjį.“

Labai svarbu įvaldyti svarsčių kilnojimo techniką. Be technikos nedaug ką pasieksi. Atrodo labai paprasti dalykai, bet kiekvienas pasisukimas, kojos padėjimas, nereikalingas judesys svarsčius keliant dešimt minučių kainuoja labai daug energijos. Kiekvienas išmetimas, įtūpstas turi būti tikslus ir staigus. Kartais keista, nes yra nemažai sportininkų, kurie sveria mažiau nei svarsčiai, tačiau pasiekti rezultatai prilygsta sunkiasvoriams.

Būna, kad stovėdamas dešimt minučių pradedu galvoti, kaip sunku, apima abejonės, kodėl išvis sportuoju. Pasitaiko labai sunkių momentų. Pats sunkiausias – įpusėjus rungtiai. Norisi dėti svarsčius, nes ima gelti rankas, pradedu jaustis pavargęs. Pamatęs, kad liko pusantros minutės, iš naujo įgaunu jėgų. Tuomet suprantu, kad jei nepasiduosiu, pasieksiu rezultatą, jei padėsiu svarsčius, jų nebeiškelsiu nė karto... Kaip jau minėjau, svarbiausia nusiteikimas.

Ar nusiteikimas sporte padeda ir gyvenime?

Sportuodamas labiau užsigrūdini. Tampi atsparesnis, ne taip linkęs pasiduoti dėl smulkmenų. Tas gyvenime labai praverčia. Ypač moksloose, kuomet tenka ilgiau pasėdėti prie knygu.

Taip pat esu karys savanoris. Būna, kad tarnyboje prireikia ypatingų gebėjimų, ir čia negali pasiduoti. Kaip ir sporte, taip ir bet kioje veikloje būtinas pasiryžimas ir valia.

Ar Lietuvoje šiai sporto šakai užtenka dėmesio?

Visų pirma svarsčių kilnojimas nėra olimpinė sporto šaka, todėl ir dėmesio jai skiriama mažiau. Finansavimo prasme nėra ko lygintis su krepšiniu ar futbolu. Bet skūstis nenorėčiau. Jei esi sportininkas, esi pasiryžęs sportuoti. Tokiu atveju iš aplinkinių pagalbos daug nereikia. Yra buvę, kad pritrūkdavo pinigų išvažiuoti į varžybas užsienyje, tekdavo mokėti patiems. Dabar dažniau kreipiamės pagalbos į savivaldybę, visuomet prisideda universitetas. Žinoma, dėmesio galėtų būti ir daugiau, bet kiek yra, tiek užtenka.

Kokie svarbiausi Tavo laimėjimai?

Medalių jau seniai nebeskaičiuoju. Būna, kad nėra nė vietos naujai gautam padėti. Jei gerai atsimeinu, jų daugiau nei šimtas. Savo laimėjimų nevertinu, neidealizuoju. Geriausiai atsimenu savo pirmąją pergalę. Tai buvo pirmosios mano varžybos, kuriose dalyvavau po trijų mėnesių treniruočių. Nors tai nebuvo labai aukšto lygio varžybos, bet pradedančiajam buvo šis tas.

Vienos svarbiausių – šiais metais Hamburge vykęs Pasaulio studentų čempionatas. Čia, kaip jau minėjau, iškovoju pirmąją vietą. Iš Milano

IGSF Pasaulio jaunimo, suaugusiųjų ir senjorų čempionato parsivežėme komandinės estafetės medalį. Komandinės estafetės medalis ne mažiau vertingas.

Kaip mūsų šalies atletai atrodo kitų šalių kontekste?

Mūsų sportininkai yra pasižymėję ir susikūrę gerą įvaizdį. Pabaltijo šalyse esame dominuojantys, tačiau kovojame su latviais. Pasauliniu mastu ypač dominuoja Rusija. Užtenka paminti tai, kad į varžybas atvyksta Rusijos rinktinės sportininkų autobusas ir dar vienas trenerių autobusas...

Pasaulio čempionate mūsų rinktinė užėmė antrąją vietą. Lietuvos studentai sportininkai taip pat gerai pasirodę – Hamburge visi dalyvavusieji užėmė prizines vietas. Esame maža šalis, bet pajėgūs pasipriešinti.

Svarsčių kilnojimas yra laisvalaikio pomėgis ar sieksi profesionalios karjeros?

Svarsčių kilnojimas yra tapęs mano gyvenimo dalimi. Net nežinau, kas be jo būtų. Nors sezonas baigėsi ir šiuo metu turiu kiek daugiau laisvo laiko, kiekvieną dieną vis galvoju apie treniruotes. Profesionalios karjeros siekti studijuojant sudėtinga. Pirmenybė tenka studijoms. Be to, iš šio sporto Lietuvoje nepraigyvenai. Nepaisant to, tai yra svarbi gyvenimo dalis.

O kodėl apsisprendei tapti savanoriu?

Tapti savanoriu buvo nesvarstomas dalykas. Mano abu tėvai susiję su kariuomene. Mano treneris – karys savanoris, kaip ir kai kurie draugai. Svarsčiau tik dėl to, ar stoti į universitetą, ar į Jono Žemaičio Lietuvos karo akademiją. Pasirinkau universitetą. Tuomet nusprendžiau išbandyti savanorio kailį. Įstojau į Krašto apsaugos savanorių pajėgas. Man patiko. Pirmiausia atliekama pareiga savo šaliai. Taip pat savanorystė ugdo drausmę, mane žavi ginklais, karyba, taktikos treniruotės. Be to, pratybos vyksta savaitgaliais. Kartais būna, kad susikerta varžybų ir mokymų datos. Būna, kad vieną dieną važiuoju į varžybas, o kitą dieną – į mokymus. Bet mokslams savanorystė nekenkia. Jei tenka išvykti į kursus, dėstytojai žiūri palankiai, išleidžia. Sportuoju daugiausia darbo dienomis po mokslų.

Ar labai išgyveni dėl nesėkmių varžybose?

Nesėkmės yra metas, kai gali mokytis. Nesėkmės prasideda, kai apeidi treniruotes. Jos ypač skaudžios, jei varžybos aukšto rango, tenka vykti į kitą šalį, o nepavyksta iškovoti norimos vietos. Tuomet labai skaudu, bet ilgai neliūdžiu, nes sporte konkurencija normalu. Visuomet bus geresnių už tave. Nesėkmės tik parodo, kad reikia tobulėti. Visą laiką pirmas šiaip ar taip nebūsi.

Praktika nekilnojamojo turto biure Londone pranoko lūkesčius

Jovita Dikčiūtė ir Giedrius Pavilonis

„Praktika Londone?! Per olimpiadą?! „Remax’e“?! Taip! Labai norime“, – tokia buvo mūsų reakcija, gavus pasiūlymą vasarą padirbėti pagal Patirties partnerių programą nekilnojamojo turto tarpininkavimo įmonėje „RE/MAX Property Centre“ Londone.

Esame Nekilnojamojo turto vadybos studentai.

Šioje naudingoje programoje dalyvavome praėjusių metų vasarą. Mūsų kelias į tarptautinę praktiką prasidėjo nuo pamatyto Patirties partnerių skelbimo Vilniaus Gedimino technikos universiteto puslapyje.

Sėkmingai praėję atranką ir prisikrovę lagaminus lietuviškų skėnėstų išvykome atlikti praktikos į nekilnojamojo turto agentūrą Londone.

Norime pasakyti, kad mums ši praktika pranoko pačius didžiausius lūkesčius, nes iš Londono par-

sivežėme daug didesnę profesinės patirties ir verslo įgūdžių bagažą, nei galėjome tikėtis šios programos pradžioje. Mums buvo suteikta darbo vieta, pareigos, mokymai ir visos galimybės pritaikyti universitete įgytas teorines žinias praktiškai.

Vykdami į Londoną tikėjome, kad būti pasyviais nekilnojamojo turto agentūros veiklos stebėtojais ir pagalbininkais, o tapome viso biuro koordinatoriais ir nekilnojamojo turto agentais.

Labai maloniai nustebino įmonės vadovės pasitikėjimas mumis ir mūsų jėgomis. Per tris praktikos mėnesius susipažinome su daug nekilnojamojo turto verslo profesionalų, iš kurių mokėmės ir sėmėmės patirties.

Matėme tiek gerų, tiek blogų pavyzdžių, kurie suformavo giles-

Straipsnio autoriai turėjo unikalią praktiką – tapo biuro koordinatoriais ir nekilnojamojo turto agentais senas verslo tradicijas turinčiame Londone

nį savo specialybės supratimą bei davė daug naujų idėjų, kurias taikysime savo ateities karjeroje. Beje, iš Londono į Lietuvą išvykome su pakvietimu grįžti atgal, kai baigsime mokslus.

„RE/MAX Property Centre“ įmonėje dirbome 5 dienas per savaitę,

turimus nekilnojamojo turto objektus paruošimą, pateikimą ir platinimą. Registruodavome ir konsultuodavome į įmonę atėjusius žmones. Priiminėdavome telefono skambučius, pildėme įmonės duomenų bazę, aprodydavome nekilnojamojo turto objektus.

Mums buvo leista ir patiems verstis nekilnojamojo turto tarpininkų veikla, todėl ieškodavome klientų, sekdami skelbimus ir skambindami potencialiems klientams, platindami reklaminę medžiagą ir pan.

Išvykę praktikos gavome ne tik neįkainojamos patirties profesinėje srityje, bet ir turėjome galimybę gyventi mieste, kuriame vyksta olimpinės žaidynės.

Olimpiada miestui suteikė ypatingą atmosferą, kuri šventišką nuotaką palaikė visą vasarą.

Daugybė žmonių, begalė renginių ir žymiausias Londono lankytinos vietos tapo įprasta mūsų laisvalaikio dalimi.

Ir nors Londono oras buvo neprognozuojamas ir keisdavosi penkis kartus per dieną, tai nė kiek netemdė nei mūsų olimpinės nuotaikos, nei mūsų praktikos.

Ši praktika buvo naudinga visapusiškai tiek profesinei ir įgūdžių lavinimo, tiek kitos kultūros pažinimo ir asmeninės patirties prasme. Atlikę šią praktiką jaučiamės labai patobulėję.

Tikime, kad įgyta patirtis padės mums tapti nekilnojamojo turto srities profesionalais, kuriančiais pridėtinę vertę ne tik sau, bet ir valstybei.

Jei dar dvejojate, ar tikrai verta dalyvauti Patirties partnerių programoje, mes, apsikanę Londone, galime duoti tvirtą atsakymą: „Dalyvaukite!“

Labai maloniai nustebino vadovės pasitikėjimas mumis ir mūsų jėgomis. Per tris praktikos mėnesius susipažinome su daug nekilnojamojo turto verslo profesionalų, iš kurių mokėmės ir sėmėmės patirties.

nuo 9 iki 18 valandos. Buvome atsakingi už biuro darbo koordinavimą, dokumentų archyvavimą ir parangimą, informacijos apie įmonės

Olimpinis Londonas

Kartu su biuro komanda

ISSN 2029-5170

9 772029 517005

INŽINERIJA

www.vgtu.lt

Redakcija:
vyr. redaktorė **Edita Jučiūtė**
meno redaktorė **Jolanta Šiugždaitė**
kalbos redaktorė **Zita Markūnaitė**
fotografas **Aleksas Jaunius**

Redakcijos adresas:
Saulėtekio al. 11, 415 k., Vilnius
tel. 274 4937, v. 9937
el. p. inzerija@vgtu.lt

SL 342. 3 sp. I. Tiražas 700 egz.
Spausdino UAB „Baltijos kopija“

Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su autorių nuomone.